

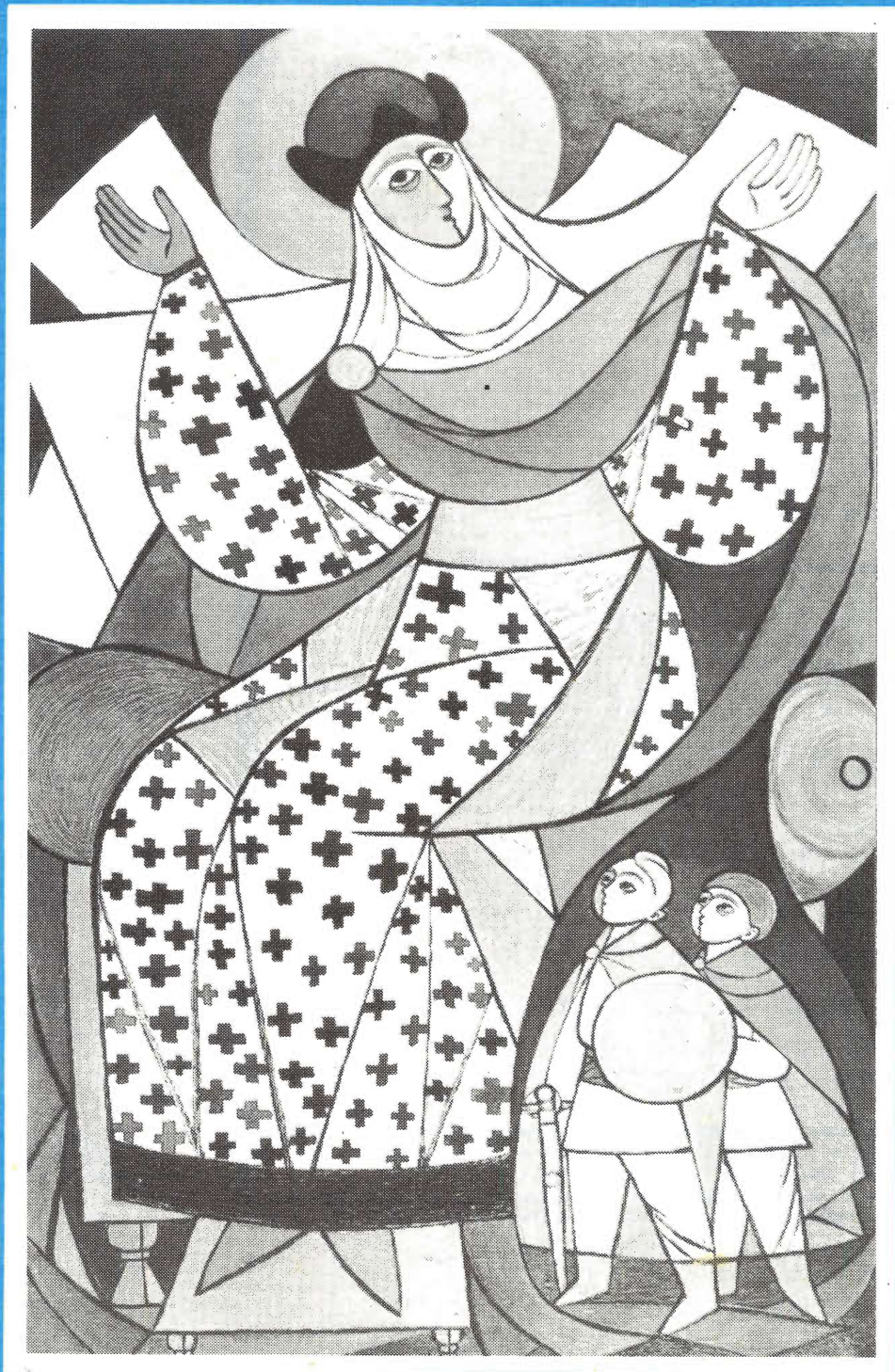
Ч. 2 ЛЮТИЙ 1984

No. 2 FEBRUARY 1984

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XLI Ч. 2. ЛЮТИЙ 1984 No. 2. FEBRUARY 1984 Vol. XLI

ЗМІСТ

СУА вітає Патріярха	1
У.Л. Якою міркою важити успіхи?	1
В. Стус. Поезії	2
Ф. Любинецька. Український родинний дім 80-их років	3
М.М. Мистець — Галина Мазепа	4
Український Музей	7
Лист до читачів	8
М. Шиприкевич. Фінансова криза	9
О-КА. Матері і дочки	10
Привітайте з уродинами	11
Відзначення 40-ліття "Нашого Життя"	12
Новини	13
М. Чиж-Мариняк. Родина в демократичних державах світу	14
Оксана. Па, Па Циган!	16
Куток листування. Градуантки	17
Вісті з Централі	18
Our Life	20
Загальні збори	22
Вишивка. Скатерть до церкви	23
Харчування. Тістечка. Л. Грицив	24
Серед квітів і зелені. Помідори. Нат.	24
Хроніка. Відділи далекого віддалення	25
Дописи Відділів	26
Посмертні згадки	30
Замість квітів	31
Нашим малютам	34
Пресовий Фонд "Нашого Життя"	36

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"
 108 Second Ave. Редакторка Уляна Любович
 New York, N. Y. 10003 Tel (212) 674-5508
 Tel. (212) 533-4646

Український Музей — 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003 Tel. (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Редактор — Уляна Любович
 Редакційна колегія: Світлана Андрушків, Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець.
 Мовна редакція — Наталя Лвицька-Холодна.

На обкладинці: Галина Мазепа. Княгиня Ольга, 1970. Олія.
 Власність СУА.

On the cover: Halyna Mazepa — Princess Olga 1970, oil

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"

Copyright 1983 Ukrainian National Women's League of America, Inc.
 International Copyright Secured — All Rights Reserved

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська — голова
 Теодозія Савицька — 1-ша заступниця голови
 Марія Томоруг — 2-га заступниця голови
 Лідія Гладка — 3-тя заступниця голови
 Наталія Даниленко — 4-та заступниця
 Анна Дидик — протоколярна секретарка
 Марія Савчак — кореспонденційна секретарка
 Розалія Полчі — англомовна секретарка
 Ольга Літелло — касирка
 Іванна Ратич — фінансова секретарка
 Ольга Гнатейко — вільний член
 — вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Марія Крамарчук — організаційна
 Оксана Ленець — культурно-освітня
 Любов Волинець — музейно-мистецька
 Марта Данилюк — виховна
 Анна Кравчук — суспільної опіки
 Ірена Качанівська — касирка суспільної опіки стипендій
 Ірена Чайківська — пресова
 Ірена Куровицька — зв'язків
 Марта Федорів — зв'язків
 Люїса Сакс — статутова

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ольга Муссаковська — голова
 Ірена Кіндрачук, Леся Гой — членки
 Євгенія Новаківська
 Ростислава Яхницька — заступниці

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ліда Колодчин — Дітройт
 Ростислава Матла — Філадельфія
 Лідія Магун — Нью-Йорк
 Іванна Мартинець — Північний Нью Йорк
 Ірина Чайківська — Нью Джерзі
 Надія Дейчаківська — Округа Огайо
 Евстахія Струтинська — Чікаго
 Анна Любінська — Нова Англія
 Ярослава Томич — Південний Нью-Йорк.

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
 16a Prospect St.
 Glenroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
 c/o N 7 887 93 de Paris
 26 rue de Tercy, Paris 18-2.
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Munchen 5, Rumfordstr. 81

Нью-Йорк, дня 16 лютого 1984 р.

Його Святість
Блаженніший Кир Йосиф
Патріарх Помісної Української
Католицької Церкви
Ватикан — Італія

Ваша Святосте, Блаженніший Владико!

Прохаємо Вас прийняти від Головної Управи і членок Союзу Українок Америки найсердечніші побажання з нагоди 92-их роковин Вашого народження.

Ваше всеціло віддане службі Богові і своєму народові життя причинилося до того, що світла дата Вашого народження стала вже національним святом українського народу.

Головна Управа і членки Союзу Українок Америки еднаються з мільйонами українців в Україні і розсіяних по світі, які в ці світлі роковини Вашого народження благатимуть Всевишнього, щоб дозволив Вам прожити ще довгі-довгі роки.

На многії і благії літа, Блаженнійший Владико!

За Головну Управу СУА

Івечка Розанковська
голова

Марія Сивчак
секретарка

ЯКОЮ МІРКОЮ ВАЖИТИ УСПІХИ? ЯКА СКАЛЯ МІРИ СПРАВЖНІХ ВАРТОСТЕЙ?

Заки пробувати відповісти на ці питання, треба б з'ясувати, що таке "успіх"? Але ж для кожного з нас саме поняття успіху різне. Для одних це щасливе родинне життя, для інших професійні, мистецькі досягнення, для інших становище у проводі установ, політичних об'єднань. Є такі, для яких успіх, щастя це праця для добра інших, для спільноти, для народу. Врешті є такі, для яких успіх це здобуття слави, або матеріальних дібр.

Світогляд людини, її відношення до віри, батьківщини, суспільних проблем формується впродовж років росту, дозрівання. На це має вплив родина, школа, суспільні середовища, країна, де живуть і виховуються. Але до нас доходять вістки про особи, які виростають в умовах особливого тиску, де на їхній світогляд штучно діє ціла низка засобів "промивання мозків". Та вони силою своєї особистості пробивають стіну заборон у пошуках правди.

Є ще один аспект ставлення людини до світу і його справ. Це стосується особливо тих, хто живе у вільному світі, де ніхто не накидає світогляду, не закриває

можливостей пізнання різномірних поглядів чи програм, де вибір життєвих цілей, чи доріг дуже широкий. Йдеться тут про скалю вартостей, яку людина стосує до різних ділянок життя. Якраз тут, у вільному світі, оцінка різних життєвих аспектів не завжди задовільна.

Так як на світогляд людини має вплив її оточення, середовище в якому виховується, так само, або й у ще більшій мірі має воно вплив на скалю життєвих вартостей, яку приймає молода людина, як свій дороговказ. Домашня атмосфера, приклади старших, їхні переконання впливають на поняття про те, що варте уваги, що важливе, а що менше цінне.

Надмірний подив для багатства, прирівнювання себе до тих, що мають більше, "прибіднювання" себе (мовляв нас на те не стати), не зважаючи на фактичний непоганий матеріальний стан, все це витворює почуття меншевартості особистої, родинної, чи навіть народньої. А за тим іде наставлення на здобуття матеріальних дібр. Видається, що саме матеріальне, не тільки забезпечення, але й багатство перенесе

людину у країну щастя, що воно запевнить здійснення усіх життєвих потреб, мрій і бажань. Але ж у такій країні, як Америка, які багатства ми б не досягнули, завжди будуть такі, які мають ще більше. Тож ціль віддалюється, манять далі можливості, з'являється бажання дорівняти тим багатшим.

У цій погоні за матеріальними успіхами можна занедбати особисті таланти, родинне щастя, а теж зв'язок із своєю спільнотою. Можна загубити прив'язання до своєї родини, роду, спільноти, а, можливо, набути почуття легковаження чи погорди для них, бо вони бідніші. Можливо, що на дорозі до матеріальних успіхів мимохіть прийде на думку, що існують інші варті уваги справи, але їх відсуваємо до часу коли станемо багаті. Але час минає, і може бути запізно на переоцінку вартостей. Більшість творчих літ життя проміне без використання наших талантів чи зацікавлень.

Можна зрозуміти що т. зв. "друга хвиля" еміграції, яка приїхала після важких переживань хотіла своїм дітям дати передусім кращі матеріальні умови життя. Але вони, навіть у важких економічних ситуаціях, всетаки дбали про патріотичне виховання дітей, возили до шкіл і організацій тощо. Наступні покоління повинні б мати життєві амбіції, які виходять поза матеріальні потреби. На жаль інколи чуємо, що молоді подружжя відмовляються від передплат українських журналів, приналежності до товариств (де треба платити вкладки) чи воженьня дітей до українських шкіл, бо вони мусять ощаджувати. Треба ж бо мати таку розкішну хату, як їхні знайомі, або їхати в подорож до модних країн. Але ж ті оплати неспівмірно малі в порівнянні до заробітків.

Не без того, що у тих змаганнях за здобуття матеріальних дібр грає ролю снобізм. Людина купує мистецькі твори не тому, що ними любується, але тому, що їх мають люди, яких зараховують до "вищої верстви". Правда цей снобізм (на культурні цінності) може бути корисним. Не тільки тому, що це дає піддержку мистцям, але ще й тому, що згодом як не сам "сноб", то його діти зацікавляться мистецтвом, а то й стануть знавцями. Це відноситься теж до тих, хто ходить на концерти класичної музики, чи на опери. Між тими, хто любить подорожувати є теж такі, яких зовсім не цікавлять чужі краї, але ж подорожування належить до доброго смаку.

Очевидно треба радіти, коли члени нашої спільноти багатіють. Канадські промисловці піддержують наукові інституції, мистецькі галереї тощо. Але для них майно це не ціль сама в собі, це засіб. Все повинно мати своє місце у скалі вартостей.

Є ще інша, ширша сфера, де оцінка вартостей не все така, як повинна б бути. Це стосується до нашої культури, музики, мистецтва. Про їх вартість в переконанні декого рішає слава. Чи відомі вони у світі, чи світ їх цінить! Коли музичні твори не виконуються відомими музикантами, значить вони нічого не вартують. Але ж дорога до слави крута. Інколи щось ду-

ВАСИЛЬ СТУС

СИНОВІ

Ти десь уже за пам'яттю, в пітьмі
утрати, до якої звикло серце.
І світишся, мов зірка з глибини
узвишся наднебесного. Тобі
все п'ять лиш літ. І ти в тих літах стрягнеш,
як зерна в шкаралусі. Болю мій
на попіл вигорілий! Як нестерпно
було б тебе удруге народити
і знов, як перше, вздріти немовлям.

■

Верни до мене, пам'яте моя!
Нехай на серце ляже ваготою
моя земля з рахманною журбою,
хай сходить співом серце солов'я
в гаю нічному. Пам'яте, верни
із чебреця, із літа жаротою,
де яблука осіннього достою
в мої червонобокі виснуть сни.
Нехай Дніпра уроча течія
бодай у маячні мені стримує.
І я гукну. І край мене почує.
Верни до мене, пам'яте моя!

же славне зникає, бо час відсіває менше вартісні речі. А скільки є творів, про які світ не знає, бо ніхто їх не виніс на дорогу слави.

Концерт у Кеннеді Центр у Вашингтоні 2-го жовтня 1983 р. зачарував публіку не тільки українську, але й професійну американську оркестру та й інших присутніх знавців. А хто має вивести скарби нашого мистецтва й культури на ширшу арену світової слави? Це ми, що називаємо себе політичною еміграцією, амбасадорами нашого народу. Наші талановиті молоді музики (а ми їх маємо) можуть внести твори наших композиторів у світові програми. Ми говоримо про музику, але це стосується до всіх ділянок мистецтва і науки. Деякі наші поети, (для прикладу Василь Стус), були б гідні нагороди Нобля, але над тим, щоб вони дісталися до журі треба працювати, як поляки це зробили з Мілошем. Це наше завдання пізнати самим і довести до широкого відома усі здобутки нашого народу.

Таке наше завдання! Таке завдання наших молодих культурних людей! А нарікання, сварки, приниження і необ'єктивну критику залишм якнайдалше від нашого надійного, здібного молодого покоління!

У.Л.

УКРАЇНСЬКИЙ РОДИННИЙ ДІМ 80-ТИХ РОКІВ

Писав колись Максим Рильський: "Кожне людське покоління приносить щось нове, своє — і відкидає щось старе, "батьківське".. Хоч і як би воно деклярувало свою незалежність від традиції, свою цілковиту первинність..." (Іван Кошелівець: "Панорама української літератури стр. 275.)

Отже загляньмо сьогодні в український дім середньої а навіть молодого покоління.

Увійшовши туди, ви побачите більше чи менше зразків української культури: килими, мистецькі образи наших визначних малярів, з яких деякі нагадують вам Україну, гуцульські різьби, кераміку, вишивку. Вас полонить українська музика, награна на стрічках чи платівках: та ще з давніших часів і ця найновіша, скомпонована в Україні і поза Україною.

Вас привітають господарі і їхні діти малі і ці, які вже в університетах доброю українською мовою.

І батьки і діти розкажуть вам, що вони ходять чи ходили до української школи: цілоденної чи суботньої, а може й до обох, що вони належать до молодіжних чи громадських організацій, українських спортивних клубів, у яких беруть активну участь, літо проводили чи проводять у молодіжних таборах, взимку ходять на курси народних танків, гри на бандурі.... Молодші батьки і найстарші діти з ентузіазмом ще розповідатимуть про свою участь в Міжнародній Ювілейній Пластовій Зустрічі в 1982 р. в Іст Четгем і в Ювілейній Пластовій Зустрічі в Німеччині в 1983 р.. Ще інші іздили по Європі — "Стежками батьків".... А на закінчення батьки ще додадуть, що вони пильно стежать улітку за більшими імпрезами для молоді нпр. на Союзівці, Верховині чи ін. і їздять туди зі своїми дочками, синами при кінці тижня, щоб вони там побували поміж своїми.

Часом проводять цілі вакації родинно, відвідуючи напр. західню Канаду, щоб показати дітям старі українські поселення і їхні звичаї, які заховались до сьогодні.

Слухаючи всіх тих розмов, ви почуваетесь ніби потрапили в український дім 50-тих років, де цілковито панувала українська мова. Розповідь про живучість української громади на еміграції переважала.

Але ось дідусь та бабуся вийшли з кімнати, а вже там десь у кутку "закрутилось" англійське слово, дальше речення, вже й вся розмова по-англійськи, найперше між дітьми, молодими, ба навіть і батьки втручають цілі речення не-українською мовою.

Ще деякі з батьків скажуть вам, що вже були пе-

рейшли на розмовну англійську мову дома, але коли народилась їм дитина, то завернули до української мови, щоб дитина слухала перші звуки українською мовою і звикала до них як до ПЕРШОЇ мови.

А ви не дуже впевнені, що ці батьки зробили це з твердого переконання вже більше не повернутись до розмовної англійської мови дома, чи може з уваги на своїх дідусів, які до них навідуються.

А почніть зі сьогоднішніми батьками розмову на тему ідентичности, то зразу помітите, що багато з них ідентифікує себе вже не з Україною як дідусі, але з УКРАЇНЦЯМИ на поселеннях, з українською КУЛЬТУРОЮ. Більшість бо з них України вже не пам'ятає, хоч може залишились в них якісь неясні спогади з дитячих літ. Інші народились уже поза Україною, чи навіть в Америці.

Але майже всі батьки хочуть утримувати зв'язки з іншими українцями тут, вони прагнуть включити своїх дітей так чи інакше в українське життя, вони дуже радіють, як їхні діти вибирають собі подружжя поміж українцями, але для них вже не є "трагедією, як це се станеться, бо мішані подружжя для них не так мішані етнічно як РАСОВО.

"Ми робили, що могли — кажуть вони — щоб довести до однорідного подружжя, але не вдалось".

Такий то пересіч сьогоднішнього родинного дому середнього чи молодого покоління.

Звичайно, є відхилення у бік традиційного родинного українського дому 50-тих років, чи навіть у бік зовсім американського дому, де не почуєте ні українського слова, ані не побачите зразків української культури.

"Тут Америка — скажуть вони вам, діти американці, а ми не хочемо робити різниці між нами і дітьми..."

Але загалом середнє і молоде покоління зберегли ще багато БАТЬКІВСЬКОГО у своїх домах. Зберегли завдяки непосильній праці своїх батьків, тепер уже дідусів-емігрантів 50-тих років.

А скільки СВОГО — БАТЬКІВСЬКОГО передадуть вони своїм НАЩАДКАМ??? Зокрема чи збережуть УКРАЇНСЬКУ РОДИНУ як джерело світосприймання наступних поколінь.

Це у великій мірі буде залежати від того, чи схочуть і зможуть утриматися на рівні СЬОГОДЕННЯ такі наші установи і організації, як церква, школа, молодіжні, спортові і мистецькі з'єднання, у яких молодь схоче перебувати, уважаючи їх за свої.

МИСТЕЦЬ — ГАЛИНА МАЗЕПА

Галина Мазепа. Ворожіння ("Три дівчини"), 1946. Олія.

Halyna Mazepa: Fortune-Telling / "Three Girls" / 1946, oil

Галина Мазепа — це одна з нечисленних мистців, що перебуваючи з молодих літ на чужині, зберегла у своїх творах свою українську душу. Завдяки працьовитості та талантові зуміла поєднати рідну тематику з модерністичними стилями того часу. Оригінальність та високе мистецьке виконання її творів ставлять Галину Мазепу в ряди найкращих мистців міжнародної класи. Її картини захоплюють гармонією кольорів, цілістю зображення, неповторністю тільки їй властивого вислову. В її творах вдячно переплітаються фантазія з дійсністю.

Народилася Галина Мазепа 9-го лютого 1910 р. в Петербурзі, де батьки закінчували студії. Дитячі роки від 1915 по 1921 рік провела в Катеринославі (сьогодні Дніпропетровськ), а в 1921 році сім'я переїздить до Львова, а згодом в 1923 році емігрує до Праги. Тут Галина Мазепа закінчила середню школу, після чого студіювала мистецтво в Мистецько-Промисловій школі. Ще будучи в гімназії відвідувала також лекції в Українській Студії Пластичного Мистецтва в Празі. В 1939 році виходить заміж за Володимира Коваля і в них народилися два сини. Обидва

Галина Мазепа. Ходить сон коло вікон. 1947 Олія.

Halyna Mazepa: "Sleep is Walking by the Windows" ... 1947, oil

Дід і баба.
The Old Man and his Wife

Івасик Телесик
Ivasyk Telesyk

Служниця Гапка
Maid — Servant Hapka

Галина Мазепа. Ілюстрації до казки "Івасик Телесик". Регенсбург, 1947. Гваш.

Halyna Mazepa: Illustration for the Children's Tale "Ivasyk Telesyk", Regensburg, 1947, gouache.

трагічно загинули, разом з їхньою бабцею, на вулиці під час бомбардування Праги.

В 1945 році Галина Мазепа виїздить разом з мужем до Німеччини до Регенсбургу, але вже в 1947 році подружжя знову емігрує, тим разом до Венесуелі та оселяється в столиці Каракас. В Німеччині прийшов на світ син Богдан, а в Венесуелі другий син Іван. Та не зважаючи на сімейні обов'язки, Галина Мазепа проявляє завжди свою велику творчу активність.

Основною тематикою Галини Мазепа є компози-

ції з людськими постаттями, переважно жіночими та дитячими. В малярстві вживає гваш і темперу, в графіці чорно-білий рисунок тушшю. Сюжетами її праць є пісні, казки, історичні перекази, ікони, народній побут, картини з мітології.

Свою мистецьку діяльність розпочала Галина з ілюстрацій до українських та чужинецьких журналів, обкладинок до книжок численних листівок. Любов до українського побуту завдячує вона поетові Олегові Кандибі (Ольжичеві). Завдяки йому мисткиня вивчила українську ношу і українське народне ми-

Галина Мазепа. У ворожжю, 1955. Олія
Halyna Mazepa: At the Fortune Teller's 1955, oil

стецтво, чого не вчили в Українській Студії. До Галини Мазепи належали оформлення та ілюстрації українських видань у Львові ("Нова Хата"). Вона рівнож робила проекти костюмів до вистави "Лісова Пісня" Лесі Українки і цією працею дебютувала на великих збірних виставках у Берліні, Празі й Львові. На замовлення Українського Наукового Інституту у Варшаві виконала портрети: Івана Грабовського, Олександра Олеса, Наталії Дорошенко. Мисткиня виставляла свої твори у Львові, Римі, Мюнхені.

В Венесуелі Галина Мазепа має більше можливостей до праці. В 1948 році працює в рисованому фільмі "Мікрофільм" і в цьому ж році робить індивідуальну виставку з українською тематикою в Museo de Bellas Artes. З 1948 року за посередництвом мистця Святослава Гординського вона постійно підтримує контакт із ньюйоркськими мистцями і виставляє свої твори на виставках. Бере теж участь у виставках української жіночої творчості та спільно з іншими мистцями у професійних галеріях.

Перша її індивідуальна виставка в Нью-Йорку відбулася в Українському Інституті Америки в 1970 році. Виставляла також свої твори в галерії Ольги Соневицької. Ще в 1950 р. пробує зайнятися мистецькою керамікою — кафлі, людські фігурки, тарілки.

За ікону Покрови в кераміці в 1956 році дістала премію від венесуельського Міністерства Освіти і золоту медалью від президента Переса Хіменеса. Під впливом краси нової країни поселення вносить нові місцеві мотиви в свої праці. Здобувши розголос має численні замовлення з різних фірм. Працює 25 років у венесуельському дитячому журналі "Трикольор", видаваному Міністерством Освіти. Рівночасно постійно дістає замовлення від українських журналів; "Веселка" і "Крилаті". Ілюструє теж багато книжок, поміж якими такі як: "Говорить лише поле" та "Зорепад" Миколи Понеділка.

Твори Галини Мазепи зберігаються в українських колекціях Америки та Канади, частинно в Західній Європі. Судьба творів празького періоду на жаль невідома.

На першій сторінці альбому з творами Галини Мазепи, що його видано з нагоди 20-річчя Товариства Сприяння Українській Науці (Мюнхен, 1982 р.) бачимо три молоді дівчини, що задумано дивляться на полум'я горючої свічки. Цю картину під назвою "Ворожіння" вважають вершиною творчого майстерства Галини Мазепи. І справді, як дивитися на дівочі постаті на картині, то несподівано огортає нас цей особливий настрій ворожіння і відчуваємо, що ми попали під вражіння визване незвичайною красою малярського відтворення внутрішнього світу і переживань людини.

М.М.

Дівчина з проліском, 1947. Олія.

Halyna Mazepa: Girl With Snowdrop 1947, oil

Галина Мазепа. "Зорепад". Ілюстрація до книжки М. Понеділка.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРИМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

- По 1000.00 дол.:** — Порфирій і Тамара Панкевичі, 33-ій Відділ СУА;
- по 300.00 дол.** — Ярослав і Ярослава Мулики, Люба і Володимир Касіяни, Богданна і Гавард Аткинсо́ни — в 40 річницю весілля батьків Анни і Василя Натинів;
- 250.00 дол.** — Дмитро і Стефанія Косовичі;
- по 200.00 дол.** — Марія і Роман Гавриляки, Н.Н.;
- 175.00 дол.** — Іван і Наталія Коропецькі;
- по 100.00 дол.** — Мирон і Ольга Гнатейки, Олександра Грабовецька, Іван Івахів, д-р і Н. Дейчаківські, д-р Віталій Богданів, Володимир і Аркадія Петришини, д-р Анатоль і Галина Станкевичі, д-р Іван Леско, д-р Ярослав і Ярослава Панчуки, Євген і Богданна Михайлові, Марія Ржепецька, Марія Цісик, Антоніна Возьна, Юрій і Аніта Юрчишини, Стефан Зубаль, Олександр Кедринський, Любов Дражевська, 28-ий Відділ СУА;
- по 50.00 дол.** — Юрій і Ірена Кобзарі, Софія Андерсон, Володимир Козачинський, Марта Рудик, Ірена Рудик;
- по 25.00 дол.** — Аліція Гураль, Ростислав і Лінда Гусарі, Володимир і Дарія Ломницькі, Михайло Качмарчук, Ірена Качмарська, Надія Троян, Марія Білозор, Юлія Дашко;
- по 20.00 дол.** — Мира Грабець, Іванна Голинська, Дарія Гусар, Анна Ярема, Галина Назар, Магдаліна Квас;
- по 10.00 дол.** — Наталія Миколаевич, Микола Костирко, Розалія Цьокало.

Щиро дякуємо,
Дарія Байко

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

- По 1000.00 дол.** — Аркадій Мулак-Яцківський, д-р Марія Кознарська;
- 950.00 дол.** — Іван Пуйо;
- 800.00 дол.** — Йосиф Данко;
- 500.00 дол.** — Український Народний Союз;
- 444.00 дол.** — 67-ий Відділ СУА;
- 350.00 дол.** — 119-ий Відділ СУА;
- 300.00 дол.** — Н.Н.;
- по 250.00 дол.** — д-р Марія Савдик, Український Братський Союз;
- 200.00 дол.** — д-р Марія Фішер-Слиж;
- 168.75 дол.** — 48-ий Відділ СУА;
- 150.00 дол.** — д-р Денис і Мира Стахові;
- по 100.00 дол.** — д-р Богдан Кузьма, Марта Шиприкевич, Теодор Гуфрей, Стефан Зубаль, Ярослав і Єлисавета Біловуси, СУМА, Йонкерс, Федеральна Кредитівка, Роман і Галя Поритки, д-р Микола і Марія Грушкевичі, д-р

Дарія Савдик, Мирон і Олександра Куропасі, Олександр Сидоряк, Антоній і Віра Шумейки, д-р Роман Рак, Теодозій і Любомира Крупи, д-р Роман і Ольга Дзядові, Святослав і Мирослава Гординські, Ада Кулик, Олександр і Софія Скопи, д-р Д. Ризевська, Ольга Вареля, Вячеслав Цетенко, Осип і Анастасія Біловуси, Ігор і Марта Вислоцькі, Павло Німець, Василь і Анна Натини — в 40-ву річницю шлюбу;

78.00 дол. — 10-ий Відділ СУА;

75.00 дол. — Материнський Кружок при школі св. Івана;

60.00 дол. — Софія Темницька;

59.25 дол. — 88-ий Відділ СУА;

по 50.00 дол. — Володимир і Уляна Дячуки, Богдан і Теофілія Артимишини, Н.Масик, д-р Володимир Онуферко, Микола і Дарія Лебеді, Ірина Васинчук, Орест Веселий, д-р Олег Слюзар, Стефанія Слюзар з родиною — з нагоди 70-ліття Василя Слюзара;

44.00 дол. Володимир Дмитріюк;

40.00 дол. — С. Марченко;

30.00 дол. — Володимир і Анастасія Мерещакі;

по 25.00 дол. — Володимир Семенина, Маріян і Іванна Коці, д-р Михайло Цегельський, Богдан і Оксана Богославці, Василь і Галина Тгір, д-р Семен Дорошак, д-р Любомир і Любов Трешневські, Стефан і Мільдред Сіренко, Христорф Гуссар, Володимир і Лідія Карпенки, Данило Пушка, Роман і Наталія Загайкевичі, Володимир і Світлана Недільські, д-р Володимир і Надія Шкільники, д-р Юрій Кушнір, д-р Мирослав і Ільсе Грушки, Яків Козарук, Перл Дент, Марта Джанстон, Михаліна Книш, Роберт і Гейл Вислоцькі, Юрій Мельникович, д-р Єфим Веремчук, Параска Олексюк;

24.00 дол. — д-р Михайло Головатий;

по 20.00 дол. — Роман і Віра Запутьовичі, Євген Мороз, Надія Світлична і Павло Стокотельний, Зеновія Онишкевич, д-р Тривор і д-р Христина Кузьмовичі, Джован А. і Юліан В. Бесоушко, Єрмей і Наталія Дубики, д-р Володимир і Євгенія Івановичі, Ольга і Володимир Сусли, А. Панченко, д-р Микола Войтович, Леонард і Лярісса Лученки, Христина Лукомська, Маркіян Візняк, д-р М. С. Іваницький, Борис Шарий, Марта Пфлянчер;

19.00 дол. — Ірина Новак;

по 15.00 дол. — Володимир Сенежак, Гаврило Заско, Ірина Мойсеєнко, Марія Голод, Юрій Кисілевський, Михайло Сосак, Дарія Хухра, д-р Лідія Куриляк, Осип і Юстина Головацькі;

по 14.00 дол. — д-р Віталій Богданів, Марта Ярош, Уляна Старосольська;

по 10.00 дол. — Олександр Кулинич, Анна Куля, д-р Богдан і Тамара Мрици, д-р Віола Комаринська, Еліяс і Емілія Павліші, Микола і Марія Ромахи, Віра Захаріясевиц, д-р Уляна і Михайло Лози, Едвард Рокіський, Петро Твердохліб, Марта Базюк, Кирило і Ірина Григоровичі, Іван і Софія Ориняки, Теодор Юревич, Денис Кузьмович, д-р Василь і Оксана Марчуки, Марія Крамаренко, Ольга Федірко, Ольга Кучар, Наталія Павленко, Христина Павляк;

7.00 дол. — Зенон і Лідія Возьні;

по 5.00 дол. — Олександра Корінь, Неоніля Кліш, Петро і Ольга Гурські;

по 4.00 дол. — Ірина Нанасси, Віра Левицька, Володимир і Анна Раки, Іван Коваль, Володимир Гайда, П. і С. Телішевські, Марта Богачевська-Хом'як, подружжя Чопівські, Константин Копачинський, Іванна Боднарук;

1.00 дол. — Б. Кальбер.

Щиро дякуємо,
Дарія Байко

ДАРУНКИ ДО КРАМНИЧКИ:

Катерина Сосновська (5-ий Відділ СУА) — 2 серветки;

Галина Сегейда — 2 вишиті суконки;

Олена Шиприкевич — 4 закладки;

Марта Цимбаліста (65-ий Відділ СУА) — 2 закладки;

Мира Мандзюк — 1 ліжник;

Олександра Шуст [73-ий Відділ СУА] — 9 колушків і 10 капелюшків на ведмедики;

М. Глушок (19-ий Відділ СУА) — 5 козаків (іграшки);

Ольга Дзядів (64-ий Відділ СУА) — 6 серветочок і 1 велику серветку;

Володимира Васічко — 2 картини-акварелі;

Евфрозина Дітель — 6 подушечок;

Анна Зелик (82-ий Відділ СУА) — 6 ляльок — гуцулочок;

116-ий Відділ СУА:

Марія Борсі — 5 подушечок;

Марія Дозорська — 4 подушечки,

Марія Ярема — 2 подушечки,

Ева Опришко — 2 подушечки,

Марія Лявоска — 1 подушечку,

Ірина Свистун — 6 подушечок і 2 закладки;

Ольга Женецька (119-ий Відділ СУА) — 100 олівців;

Леся Папроцька (65-ий Відділ СУА) — 1 вишивана серветка;

Марта Цимбаліста (65-ий Відділ СУА) — 1 подушечка;

33-ий Відділ СУА:

Мира Грабець — 2 подушечки,

Ірина Романів — 1 вишита подушка,

Стефа Фур — 1 вишита подушка;

Евфрозина Дітель — 1 подушечка;

Розалія Бойчук (24 Відділ СУА) — 1 серветка;

Дуня Боднарченко (24 Відділ СУА) — 1 подушечка;

78-ий Відділ СУА:

Ярослава Оришкевич — 1 інкрустована ваза,

Дарія Мелех — 1 вишита серветка;

Стефа Іваськів — 6 подушечок вишитих на дві сторони,

Поля Книш — 36 ведмедиків (іграшки на ялинку),

Марта Базарко — 30 полуниць (іграшки на ялинку),

Ксеня Кузьмич — 1 подушечка;

Марія Шиманська (65-ий Відділ СУА) — 3 вишивані подушечки.

ДАРУНКИ ДО БІБЛІОТЕКИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ:

Стефан і Олена Гіби — 1 книжка.

ДАРУНКИ ДО КОЛЕКЦІЇ ФОТОГРАФІЙ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ:

М. Чучман — 1 програмка;

О. Прийма — 1 світлина;

Р. Гуглевич — 95 світлин;

Щиро дякуємо,
Христина Певна,
завідуюча фотографіями

ДОРОГІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ І ЧИТАЧІ "НАШОГО ЖИТТЯ"!

ПОДВІЙНЕ ЧИСЛО "НАШОГО ЖИТТЯ" У СТОЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЧОГО РУХУ

Екзекутива СУА і Редакція "Нашого Життя" плянують видання подвійного числа нашого журналу за місяці березень і квітень 1984 р. Зміст цього числа буде головню присвячений 100-літтю Українського Жіночого Руху. Крім членів Редакційної Колегії співпрацювати будуть ще запрошені автори, журналісти, теж члени Екзекутиви СУА. Число матиме подвійну кількість сторінок і вийде з друку на переломі березня і квітня.

Повідомляємо про це, щоб читачі були приготівані на спізнену появу цього числа.

ОПЛАТА ЗА ПЕРЕСИЛКУ ДОДАТКОВИХ ЧИСЕЛ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Просимо осіб, які просять про пересилку додаткових чисел журналу, принаймні звернути кошти пересилки. Адміністрація не може відповідати за те, що число журналу

не дійшло з вини пошти.

Рівночасно просимо повідомляти своєчасно про зміни адреси. Звороти недоручених примірників коштують адміністрацію значні суми.

ШУКАЄМО СПОНЗОРІВ НА ПЕРЕДПЛАТУ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Деякі читачі "НЖ" змушені з фінансових причин здержати передплату "Нашого Життя". Мешканці Бразилії й інших країн радо читали б журнал, але не можуть його передплатити. Для них теж висилаємо інколи давні числа чи навіть річники. Запрошуємо стати спонзорами передплат для бабусь і читачів у віддалених країнах, або оплатити висилку журналів до Бразилії і Аргентини. Журнали будуть теж передані до Дому для старших у Шльосбургі. Просимо Відділи СУА і окремих осіб складати датки на покриття коштів річника з пересилкою — 20.00 дол.

ФІНАНСОВА КРИЗА

ДОПОВІДЬ НА КОНФЕРЕНЦІЇ "УКРАЇНСЬКА ЖІНКА У ДВОХ СВІТАХ"

Фінансові проблеми дуже різноманітні та індивідуальні, так що тяжко загально про них говорити. Дуже часто фінансові кризи спричиняють душевні і психічні кризи, (про котрі згадувала пані Д. Захарчук). Я обмежуся до проблем спричинених розводом, чи смертю одного з подружжя. Те, про що я буду говорити, торкається не лише жінок, бо чоловіки опиняються в тих самих ситуаціях. Усе залежить від того, як подружжя полагоджує свої господарські справи.

Найкраще запобігти фінансовим кризам наперед, щоб не було шоку, коли чоловік помре, або залишить родину. Треба знати про всі родинні фінансові справи, а не спускатися на чоловіка, щоб він усе полагоджував. Треба знати, з чого складається майно родини, які є борги, коли платні, та знати на кого і яким способом майно є записане. Жінка мусить знати скільки коштує ведення дому, які рахунки і де платиться і як виставити чек. Ці засадничі речі є дуже конечні, і не можна спускатися на чоловіка, щоб він тим сам журився. Також дуже важливе в Америці є вміння керувати автом, а багато молодих жінок цього не вміють, бо вони уважають, що це їм не потрібно. Адже чоловік завезе їх туди, куди треба. Але як мужа не стане, то жінка не зможе рушитися з хати, тим більше, що тепер багато родин живе на передмістях, далеко від публічного транспорту.

Дуже важливо мати тестамент (заповіт), спеціально молодій родині з дітьми, як також і старшим людям. В першу чергу в заповіті ви самі рішаєте, як майном розпорядитися і хто має тим зайнятися по вашій смерті. Заповіт все можна змінити зі зміною обставин. Думка, що, як маєте жінку чи мужа і дітей, то тестамент не потрібний, є дуже помилкова. Бо, скажім, наприклад, чоловік умирає і лишає жінку з двома малими дітьми. Розподіл майна, коли нема тестаменту, залежить від стейтових законів, але в наведеному прикладі в Пенсильванії жінка отримує половину майна, а другу половину призначають дітям і заморозять в банку до їх повноліття. В тім випадку вдова не матиме вистачальних засобів на утримання себе і дітей. Якщо смерть мужа наступить, коли діти вже дорослі, то знову уділ жінки може бути замалий на спокійну старість. А думка була, що той, хто переживе, дістане все. Якщо батьки обох померли б одночасно і лишили б малолітніх дітей, тоді суд призначає опікуна для дітей, переважно банк, а не ту особу, яку батьки бажали б мати за опікуна. Коли умирають старі батьки, лишаючи п'ятеро дітей, то, коли нема тестаменту, постає непорозуміння, хто має зайнятися посмертним полагодженням справ.

Що стається у випадку, коли смерть жінки настає скоро по смерті мужа, і подружжя не мало дітей. Майно мужа переходить на жінку, а по її смерті до її родини, навіть, якщо близька родина мужа (батьки чи брати) ще живуть. З цього прикладу бачите, як важливо мати тестамент, в першу чергу тому, що ви розпоряджаєте своїм майном так, як уважаєте найліпше для вашої родини чи ваших дітей. Між іншим не радимо вдові казати дітям скільки грошей чи забезпечення вона дістала по мужеві, бо діти, особливо молоді, не розуміють ще вартости гроша і можуть мати за високі життєві вимоги.

Кожда жінка повинна мати своє особисте "кредит рейтинг", а це не легко здобути, якщо жінка не працює заробітково. На мою думку кожна жінка повинна мати "кредит карт", "плястикові гроші" — виставлену на її ім'я, бо це найлегший спосіб і можливість дістати позичку, коли вона буде вам потрібна. Своєчасне сплacenня позичених грошей дасть вам "кредит рейтинг", якого не дає плачення біжучих рахунків.

Шукання праці, якщо жінка ніколи не працювала, спричинює великі проблеми. Не зважаючи на те, що в індустрії жінка не заробляє стільки, як чоловік, вона має там великі можливості. Багато жінок, не маючи жадного фаху, відчиняють підприємства, що найкраще використовують їхні таланти і знання, споріднені з домашньою господаркою. Такі підприємства часто дуже добре просперують і забезпечують фінансово жінку. Тільки треба мати відвагу і працьовитість. Треба також утримувати контакти з людьми. Спеціально в теперішніх часах, коли багато людей звільняють з праці, знайти роботу можна лише маючи контакти з людьми, що можуть поручитися за вас. Тому треба говорити з людьми і через знайомих можна дістати роботу скоріше ніж через посередництва праці. Добре написане резюме дає першу опінію про шукача праці, воно є ключеве. Не можна бути дуже агресивним, але також не треба викладати усі свої жалі і проблеми, бо це робить дуже негативне вражіння і запевнює невдачу. Мимо усяких сумнівів треба вести себе певно і робити вражіння, що ви в кожній ситуації зможете дати собі раду. Шукати працю не легко, і не дуже приємно, але не зважаючи на невдачі, не треба здавати позицій.

Особи, що знаходяться в скрутній фінансовій ситуації, можуть дістати фінансову допомогу з різних державних установ. Між українцями є дуже негативне ставлення до всяких допомог. Кажуть, що вони не жебраки. Таке ставлення не є виправдане, бо допомоги приходять з наших податкових грошей, що

МАТЕРІ І ДОЧКИ

Моя знайома постійно має непорозуміння зі своєю донькою, про які щиро і охоче мені розповідає. Розуміється скаржитися, що дочка ставиться до кожної думки, до кожної поради з настороженням, що майже кожна розмова кінчається сваркою і гнівом. Але звичайно ті розповіді кінчаються її ствердженням, що "матері ніколи не розуміються зі своїми дочками і мусять мати постійні конфлікти".

Це стереотипне переконання існує здавен-давна, мовляв дочки звичайно улюблениці батьків, а сини матерів.

Але тут, як і в кожній проблемі важко узагальнювати та ставити все в одну шухлядку. Родинне життя — це дуже складна справа, особливо в теперішніх часах, а ми замало їй посвячуємо часу та уваги. Сьогодні родини стоять під виїмковим натиском різних чинників, яких раніше не було, а число розводів, як подає статистика, зростає з кожним роком.

Ми залюбки говоримо про те, скільки американських родин розділюється, але дискретно промовчуємо, як багато вже і серед нашої громади таких самих випадків. А коли в добре зжитій та "нормальній" родині існують непорозуміння між доростаючими дочками й матерями, то наскільки вони сильніші там, де родини поділені, а діти живуть з матір'ю або батьком або таки в постійному русі між одними й другими.

Саме така причина загострює конфлікт між моєю знайомою та її 19-літньою дочкою, яка частину року живе з матір'ю, а літо, вільне від науки, перебуває з батьком. Після кожних відвідин батька непорозуміння з матір'ю зростають, а ворожа настанова така сильна, що відчувають її навіть сторонні люди. Яка тому причина? Напевно причина не одна, а багато, і напевно вина не є лише по одному боці, як звичайно буває у кожному конфлікті.

А все ж, здається, у таких випадках незважаючи на все треба винувати більше матерів, які з уваги на свій вік та життєвий досвід повинні мати зрозуміння, терпеливість а передусім теплу любов до своїх дочок.

Вік дозрівання не є ніколи легкий, а в сьогодніш-

ніх ми ціле життя платимо. Тож чому ми не можемо скористати з них, коли ми в потребі, а навіть тоді, коли нема пильної потреби, бо це ж наші податкові гроші.

В першу чергу кожна жінка повинна довідатися, що їй належить від "Сошел Секюриті", що вона запрацювала, і що їй належить з чоловікової пенсії чи платні, і що належить дітям. В старшій віці конечно є мати "Медікер" і "Медікейд". "Велфер" це друга агенція, що може доповнити ваші фінанси. Є дуже багато різних допомогівих установ, треба лише звернутися до них в разі потреби. "Фуд стемпс" це одна з більше знаних, але є багато інших установ і урядів, що дають поміч для осіб, що опиняються в скрутних фінансових обставинах. Кожний стейт і мі-

ніх обставинах він таки виїмково важкий та складний для кожної молодої людини. А тимчасом велика кількість наших батьків далі підходить до виховання утертими дорогами або шукає розв'язки назріваючих конфліктів (саме через ті стереотипні шляхи) у психіатрів чи інших платних дорадників для родинних стосунків.

Тут однак треба починати перше від себе. До того треба часу, часу і ще раз часу. Коли матері без думи та без протесту посвячують своїм дітям в наймолодшому віці цілий свій час та увагу, то чим дитина старша, тим менше, на їхню думку, вона тієї уваги та того часу потребує. А на ділі, воно зовсім не так. Молода людина, яка росте, розвивається потребує уваги, потребує розмов, тепла так багато, як потребувала вона в перших роках життя — тільки на іншому рівні. Коли вона того не знаходить в родинному домі, то, зрозуміло, шукає його в шкільному чи іншому колі, яке тепер звичайно має лише відемний вплив.

Коли мама не має часу вислухати проблем молоді дочки, коли вона не вміє вести з нею інтимної розмови, а тільки постійно їй звертає увагу і критикує все, що вона робить чи говорить — тоді ніколи не буде того теплого сердешного стосунку, який повинен існувати в родині, а особливо поміж матерями і дочками.

І тому, коли моя знайома скаржитися і з переконанням каже, що "матері ніколи не розуміються з дочками" то це ще одне твердження, яке при добрій волі та розумінні, де лежить причина, можна заперечити.

O-KA

ПОЖЕРТВИ

Коляду на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол. пересилаю

В.В. Садівник

Доброго здоров'я Тетяні Яцечко бажають членки 7-го Відділу СУА Акрон, Огайо та складають 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

сто мають свою систему і сітку допомогівих установ, тому не можливо їх усі тут перерахувати.

Багато допомоги призначено для старших і немічних осіб, лиш треба знати куди звернутися. Незнання мови часто перешкоджає нам використовувати усі ці можливості, як різні знижки податків за нерухомості, часткова оплата т. зв. "ютілітіс" чи знижкова ціна на них. У нашому суспільстві, на жаль, допомога для старших і немічних не використовується сповна і є конечна потреба створити систему інформації, куди можна було б звернутися за порадою чи поміччю. Не розвинені в нас також центри для старших осіб, для уліпшення в прохарчуванні, для товариських сходин чи розваг, як також приходні для лікування чи запобігання хворіб.

ПРИВІТАЙТЕ ТИХ, ЩО НАРОДИЛИСЯ В БЕРЕЗНІ

КИСЛИК Володимир Самуїлович — 1 березня 49 років (нар. 1935 р.). Адреса, за якою він відбуває примусові роботи: 341024, Донецька обл., м. Жданов. Адреса батька Самуїла Йосиповича і сестри: 252154, м. Київ, Русанівський бульвар, 10, кв. 122. Адреса дружини Баррас Євгенії із сином Максимом: Kiriat Sharet, Givat Hatakmoshet, 2, Holon, Israel.

ПОЛІЩУК Микола Петрович — 2 березня 40 років (нар. 1944 р.). Його адреса в таборі: 288371, Вінницька обл., Піщанський р-н, сел. Трудове, уст. Ів 301/59-91. Адреса дружини Валентини Кирилівни з 10-ма дітьми: Житомирська обл., м. Новоград-Волинський, вул. Новобудов, 17.

РАТУШИНСЬКА Ірина Борисівна — 4 березня 30 років (нар. 1954 р.). Її адреса в таборі: 431200, Мордовская АССР, Теньгушевский р-н, пос. Барашево, учр. ЖХ-385/3-4. Для листів з-поза кордону: Москва, п/я 5110-ЖХ. Адреса чоловіка Геращенко Ігоря Олеговича: м. Київ, вул Вернадського, 85, кв. 59. Тел. 44 33 95.

ФІЛІПИШИН Віктор Якович — 7 березня 45 років (нар. 1939 р.). Його адреса в таборі: 332440, Запорізька обл., м. Бердянськ, уст. ЯЯ-310/77"Н". Адреса дружини Євгенії Михайлівни з 8-ма дітьми: 275360, Чернівецька обл., м. Хотин, вул. Леваневського, 1.

ШЕШЕНКО Василь Макарович — 7 березня 60 років (нар. 1924 р.). Його адреса в таборі: Ворошиловградська обл., Перевальський р-н, сел. Чернухіно, уст. УЛ-314/23-9. Адреса дружини Катерини Трохимівни: 244023, м. Суми, вул. Борова, 46.

ПАРИЦЬКИЙ Олександр Соломонович — 12 березня 46 років (нар. 1938 р.). Його адреса в таборі: 671111, Бурятская АССР, Кабанский р-н, пос. Выдрино, учр. ОВ-94/4-2. Адреса дружини Поліни Ісааківни з двома доньками: 310091, м. Харків-91, вул. Тонкопія, 19г, корп. 2, кв. 48.

ЖОВТОНОЖКО Георгій Дмитрович — 14 березня 54 роки (нар. 1930 р.). Його адреса в таборі невідома. Адреса дружини Віри Микитівни з двома дутьми: м. Миколаїв, вул. Побережна, 29, кв. 2.

ПАШКО Микола Павлович — 17 березня 42 роки (нар. 1942 р.). Його адреса в таборі: 332440, Запорізька обл., м. Бердянськ, уст. ЯЯ-310/77"Б". Адреса дружини Валентини Петрівни з 7-ма дітьми: Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. Листоношенка, 70.

МАРМУС Володимир Васильович — 21 березня 35 років (нар. 1949 р.). Його адреса після звільнення має бути: м. Чортків Тернопільської обл.

ПРОКОПЧУК Микола Ониськович — 23 березня 46 років (нар. 1938 р.). Його адреса в таборі: 281428, Хмельницька обл., Хмельницький р-н, с. Райківці, уст. МХ-324/78-12-123. Адреса дружини Галини Григорівни з 5-ма дітьми: 263020, Волинська обл., м. Луцьк, вул. Декабристів, 50, кв. 2.

ШУХЕВИЧ-БЕРЕЗІНСЬКИЙ Юрій Романович — 28

березня 50 років (нар. 1934 р.). Його адреса в заслання: 636147, Томская обл., Шегарский р-н, п/о Оськино, интернат "Лесная дача". Адреса дружини Троценко Валентини Миколаївни з двома дітьми: 400026, г. Волгоград, ул. Фвдеева, 6, кв. 30.

ФЕДОРЕНКО Василь Петрович — 30 березня 56 років (нар. 1928 р.). Його адреса в таборі: 618263, Пермская обл., Чусовской р-н, пос. Кучино, учр. ВС-389/36-І. Для листів з-поза кордону: Москва, п/я 5110/ВС. Родини в СРСР не має. Сестра Emilie Boucher мешкає за адресою: Coffee House, Talstr., 34, 7332, Eislingen/Fils, BRD.

ЧОВГАН Федір Кузьмич — 31 березня 52 роки (нар. 1932 р.). Його адреса в таборі: 342228, Донецька обл., Тельманівський р-н, сел. Мирний, уст. ЮЕ-312/І-3-33. Адреса дружини Анни Іванівни з 6-ма дітьми: 313520, Харківська обл., Лозівський р-н, сел. Панютине, вул. Миру, 30.

ВІТАЄМО ТИХ, ХТО НАРОДИВСЯ В ЛЮТОМУ

ПОПОВИЧ ОКСАНА ЗЕНОНІВНА
нар. 2 лютого 1926 р.

РУСНАК МИКОЛА ПЕТРОВИЧ
нар. 3 лютого 1954 р.

КУЗЬМЕНКО ПЕТРО ВАРФОЛОМІЙОВИЧ
нар. 9 лютого 1929 р.

ТУРКЕВИЧ ВАСИЛЬ ТАРАСОВИЧ
нар. 11 лютого 1959 р.

ПАВЛЮК ПAVЛО СТЕПАНОВИЧ
нар. 12 лютого 1937 р.

ГАНДЗЮК ВОЛОДИМИР ІЛЛІЧ
нар. 15 лютого 1934 р.

ВІДЗНАЧЕННЯ 40-ЛІТТЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Декорація сцени під час відзначення 40-ліття "Нашого Життя" у Філадельфії.

Decorated stage during the 40th anniversary celebration of "Our Life" in Philadelphia.

90-ий Відділ США, Філадельфія, влаштував 13-го листопада 1983 р. "День Нашого Життя" з нагоди 40-ліття появи цього журналу.

В залі Українського Культурного Центру у Філадельфії членки Відділу приготували виставку: на окремому столі вміло викладено числа "Нашого Життя", на іншому столі, а теж на таблицях показано, як постає журнал: від рукопису, почерез мовну коректу, добірку і опрацювання фотографій і ілюстрацій, друкарську коректу, аж до появи готового числа. Сцену прикрашено побільшеними знімками обкладинок "Нашого Життя".

Голова Відділу вручила редакторіві "Нашого Життя" Уляні Любович 1000.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

В програмі було слово бувшої редакторки "Нашого Життя" Лідії Бурачинської, яка розповіла про працю редактора і колеґії, ролі і завдання редактора тощо. Уляна Любович поділилася спостереженнями як читачі приймають журнал, чого очікують, а теж про труднощі і успіхи редактора і адміністрації.

В мистецькій програмі виступила Лаврентія Геруляк Туркевич, яка співала під акомпаньямент бандури низку старовинних пісень. Віра Бойко, молода й надійна скрипалька, виступила під акомпаньямент піяністки Роксоліани Герасимович.

Після програми присутні провели час за перекусом та дискусією, яка торкалась різних аспектів видання журналу.

90-ий Відділ у своїй діяльності особливу увагу присвячує нашому журналові та працює над здобуттям фондів, щоб запевнити дальшу появу його.

Фрагменти виставки під час відзначення 40-ліття "Нашого Життя" у Філадельфії, яке влаштував 90-ий Відділ США. Фото Оксани Фаріон.

Exhibit during the 40th anniversary celebration of "Our Life" in Philadelphia, run by UNWLA Br. 90. Photo by O. Farion.

ШУКАЄМО РІЧНИКІВ І ПООДИНОКИХ ЧИСЕЛ ЖІНОЧОЇ ПРЕСИ ДО АРХІВУ ЖІНОЧОГО РУХУ ПРИ СУА.

1. Річники "Жіночої Долі": 1925, 1926, 1927, 1928, 1935, 1936, 1937, 1938 і 1939.
числа: 22 і 23, 1929 р.,
1, 2, 3, 6, 16, і 17, 1930 р.
8, 1931 р.
18, 19, 20 і 22, 1934 р.
2. "Жінка": річники 1935 — 1938
3. "Нова Хата": річники 1925 — 1939
4. "Громадянка":
ч. 2, 1946 р.
ч. 1, 1948 р.
ч. 9-10, 1949 р.

СПРОСТОВАННЯ

У "Нашому Житті" ч. 1 за січень 1984 р. на ст. 20 "друкарський чортик" додав нуль до суми пожертв на Пресовий Фонд "Нашого Життя" так, що замість 10.00 дол. надруковано 10.000 дол. Подаємо ще раз нотатку про пожертву надіючись, що тим разом бистре око коректорів не допустить до помилки.

З нагоди радісної події **дияконських свячень Богдана Гарнавського**, чоловіка нашої членки п. Ані, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а о. дияконів складаємо щирі gratulacii. Хай добрий Бог благословить щастям, здоров'ям і щедрими ласками на довгі роки!

Управа і членки 79-го Відділу СУА

В "Нашому Житті" за листопад 1983 р. на 19 ст. у рубриці "100-тисячний Фонд ім. Олени Лотоцької" у сумі датків **Досі вплинули повинно бути 34.874.75 дол. а не 35.874.75 дол.**

У "Нашому Житті" ч. 11 за грудень 1983 р. на ст. 8 в рубриці "Замість квітів на Український Музей" пропущено декілька рядків в пожертвах у пам'ять Стефана Данилова. Містимо повний текст нотатки:

В світлу пам'ять покійного **Стефана Данилова**, невіджалуваного чоловіка нашої членки Марії, зложили на Український Музей у Нью-Йорку:

50.00 дол. Михайло і Ірена Середовичі;

30.00 дол. Модест і Тося Венгриновичі;

по 20.00 дол.: Юрій і Віра Попелі, Олег і Реня Цюки, Марія Романець;

по 10.00 дол.: Людмила Чайківська, Ірена Новоженюк, Наталія Перфецька, Марія Куземська, Анна Олійник, Оксана Поритко, Ольга Гнатишак, Теодора Кузьмович, Варка Швед, Юрій і Ірена Чайківські, Петро і Ірена Куриласи, Роман і Ліда Олійники, Іван і Іванна Кунцеви;

5.00 дол. Стефанія Ракоча.

Разом 275.00 дол.

Управа і членки 43-го Відділу СУА, Філядельфія

Просимо справити і вибачити
Редакція "Нашого Життя"

ДУМА

ПІСНЯ УКРАЇНИ

Передо мною нова пластинка "Дума" у виконанні відомого нашого співака — тенора Василя Мельничина. Її особливістю є вдалий підбір репертуару з здебільша українськими народними піснями в опрацюванні чільних наших композиторів, як Лисенко, Людкевич, Лопатинський, Гнатишин, Ласовський, Китастих, Тритяк та інші. Цим задумом співак вшанував не лише українську народну пісню, але й наших музик, які ці пісні творили чи музично оформлювали, як теж українських поетів, що дали їм творче надхнення.

Виконання пісень — бездоганне. Голос співака вирівняний, чистий та дужий, але й м'який, ніжний у моментах ліричної експресії. Не кожному співакові, так сказати б вдаються народні пісні. Їхню душу треба вміти збагнути та відчувати десь із надрів відвічного творчого джерела нашого співучого народу.

Василь Мельничин саме так виконує рідні пісні, вкладаючи в них усе своє єство. Недаром високо оцінив мистецьку вартість цієї пластинки відомий наш композитор, Андрій Гнатишин.

Дуже приємно вражає, що ці пісні виконують батько — співак і донька — фортепіановий супровід. Андріяна Мельничин, обдарована вродженим талантом акомпаньатора, а цього часто не мають найкращі піяністи. Це особливий дар, бо вимагає тонкостей відчуття та глибокої музичності. Андріяна родилася та зросла в Америці, але виконує музику свого народу з таким розумінням, наче б учора чула її в рідній Україні.

Я щиро поручаю оцю пластинку всім любителям української народної музики. У хвилинах туги її звуки зогріють душу та прикличуть дорогі образи з рідної землі.

Її можна набути в: Mrs. Melnychyn
703 Raven Crest
Frankfort, KY. 40601

Оксана Мостович

ПОДЯКА

Щиро-сердечно дякую 43-му Відділові СУА ім. Олени Пчілки, Філядельфія, Па. за інсталування мені телефону на моєму "новому поселенні" в старечому домі від 1980 р. За ту велику поміч-розраду, що Ви мені, Дорогі Пані Союзняки дали тут у чужому середовищі, хай Вам Бог помагає у Вашому родинному житті, а 43-му Відділові СУА хай щастить в кожний час із побільшеним колом Ваших приятелів.

Залучую маленьку пожертву 5.00 дол. на Український Музей у Нью-Йорку,

Ваша назавжди вдячна
Дарія Пенцак
із сином Юрієм і його дружиною

РОДИНА В ДЕМОКРАТИЧНИХ ДЕРЖАВАХ ВІЛЬНОГО СВІТУ — ЗНІВЕЧЕНА РОДИНА В СРСР.

Докінчення

У 1945-1954 хвиля переслідувань охоплює поворотців з примусових робіт у Німеччині та свідомий український елемент, який підтримує спротив Української Повстанської Армії (УПА) в Україні. Тоді советська влада виселила цілі підгірські райони, бажаючи позбавити УПА запілля. Переслідувались цілі родини, яких частина попала в акцію масового вивозу, чимало людей арештовано.

В СРСР арештують несподівано без ніякого попередження, ані слідства. Навіть зразу не об'являють арешту офіційно, тільки викликають з хати підступом, або просто забирають силою.

Коли приходять у хату, що звичайно буває вночі, заявляють тільки, що їм треба від жінки деяких інформацій, що завезуть її до уряду автомашиною і все це не потриває більше, як півгодини. Деякі жінки не підозріваючи нічого, забирають і дітей з собою, яких від них зараз же під брамою тюрми відбирають. Часом, у менших тюрмах, зачиняють дітей разом з матір'ю, аж у таборі (прим. на Колімі), розлучають їх назавжди.

Коли арештують тільки чоловіка, жінка не може добитися з ним побачення, або подати передачу. Їй взагалі навіть тяжко знайти в'язницю, в якій зачине чоловіка. Часто прийняті передачі не доходять до в'язня, або теж приймають їх для нього й кілька місяців після його смерті.

Під советськими тюрмами довгими годинами стоять безконечні черги жінок, бабусь і дітей, щоби подати арештованим передачу, в якій є чиста білизна, рушник, харчі іт.п., а від них дістати брудну з вошами й плямами крові, або й не дістати нічого. Авторка книжки "Оглянувшись назад",⁴ після кількох місяців подавання передачі без звороту брудної білизни, довідалася від других людей, що її чоловік вже давно на Колімі.

Для мужчин, які не признаються до жадної вини й незважаючи на побої і тортури не підписують брехливих заяв про себе і других, не передають герцад хоч часто їх забирають від жінок під тюрмою.

Жінок засуджених чоловіків примушують проголосити публічно своїх чоловіків "ворогами народу". Це стає додатковим фальшивим доказом вини мужа. Деякі жінки приголошували погрозами НКВД (або МВД) проголошували таку заяву в часописах, або на зборах установи, де їх чоловік працював. Публіка, читаючи такі заяви, починала вірити у їх правдивість. Про подібні випадки згадують очевидці, як М. Приходько, В. Юрченко і другі.

*"З часом я довідався правду про мою жінку, а саме — після могого арешту мою дружину кількакратно кликали в НКВД вночі на довгі допити. Її до-
раджували написати "сповідь" про мою "контрре-
волюційну діяльність. Коли вона відкинула це, кажу-
чи, що не вірить аби я був винуватим, у такій акції,
їй сказано взяти розвід зі мною і опублікувати це в
часописах і загрожено, що як цього не зробить,
втратить працю і буде вигнана з Києва. Під жахли-
вим натиском вона зголосила розвід і виреклася
мене в часописах, а через два місяці одружилася
вдруге. Незадовго потім була знову закликає до
НКВД. Тоді наказано їй, без пояснень, залишити Київ
і заборонено замешкати в якомуньбудь більшому мі-
сті України."*⁴

Завсім аналогічний випадок описує другий в'язень, український учитель, засланий на Соловецькі Острови.

*' Одержав листа. Дружині поставили умову,
або взяти розвід зі мною і порвати всякі зв'язки, або
залишити учительську працю. Питається що ро-
бити."*⁵

Відречення від мужа шкодить йому дуже, але зовсім не поправляє опінії його дружини в НКВД, ані теж долі її і дітей та родини.

*"Якщо жінка відрікається свого мужа після його
арешту, вона признає, що вважає його винним у
контрреволюційній діяльності і за це уважають її
винною, що вона, знаючи про це, з ним разом жила.
Якщо вона не відрікається його, тоді вона винна,
що сумнівається у непомилності НКВД."*⁶

Так само діти повинні відрікатися прилюдно батьків, плямуючи їх як контрреволюціонерів. Читаємо у споминах очевидця про те, як він, син священника в селі Вікнина, вінницького повіту, мусів відповідати у кожній школі за своє "соціальне походження", хоч дід його був кріпак, а як був визволений, був безземельним селянином.

*"У школі в Солонівці обіцяли вкінці прийняти
мене, але поставили умову: "Відмовтесь від батька
в пресі" — сказали так мені. Ця дявоцька вимога
не заскочила мене. Я вже мав подібну історію, коли
після закінчення семірички хотів вступити до уман-
ської, технічної школи. Я тоді прийшов з Умані до
батька і спитав, що мені робити. Він сплотно, але
сказав рішуче: "Ти мусиш так зробити, бо інакшого
виходу немає. Бог буде тобі свідком, що ти зробив
це з примусу. "Та хоч в "Уманській Селянській Прав-
ді" між десятками відмовлень від батьків кривило і
моє відмовлення, до технічної школи мене не при-
няли".⁷*

Загроза арешту і заслання цілої родини, з малими дітьми включно, часто змушує батьків викинутися котрогось із дітей, які стоять під закидом контрреволюційної діяльності. Таке відречення рідко коли помагає, але влада його вимагає. Воно потрібне владі головню як причіпка до розбиття родини та збільшення числа невільників. Коли один член родини є під закидом приналежности до УПА, то навіть по його смерті родина мусить бути розірвана і вивезена. З такими прикладами стрічається на засланні очевидно:

*"Син з УПА підходить нишком до хати батька. Його помітили і убили. Притягають до хати і питають батька, чи це його син. Батькові жаль одинадцятирічної дочки і відрікається сина. Все таки дістає присуд 20 років, а дівчину вивозять окремо у Читинську Область на "лісопровал", тяжку роботу. Раз у рік батько діставав листок від дитини. Писала про важку роботу, про відморожені ноги і руки та просила батька-арештанта "не гніватись, що читати листа важко, бо у неї гниють усі пальці." На кінці кожного листа стояли слова "Рятуй мене тату золотенький". Потім замовкла. Батько від плачу осліп."*⁴

Про розлучені українські родини і насильне відбирання дітей пише так у своїх споминах в'язень-чужинка:

*"Під час депортації родин українських селян та інтелігенції з північної Буковини й Бесарабії 1940-1944 відібрано усіх дітей і поміщено в советських сиротинцях, де їх силоміць русифіковано".*⁵

Окрім того роду морального терору, яким є в родині відречення одного з членів, в час акції вивозів і арештів, або виселювання родин бували акти безпосереднього фізичного розірвання родин, себто насильне відокремлення службовцями НКВД чоловіків, жінок і дітей. Читаємо про це у споминах українського в'язня у Львові:

"Бригідки",¹⁰ липень 1940. Тюремна лічниця. З вікон видно обширне подвір'я в'язниці. Шість вантажних автомобілів привезли багато селянських родин, мабуть ціле село. По носі можна розпізнати, що це селяни з околиць Борщова. Всі припорошені пиллюгою. Жінки зараз після вивантаження плачуть немовлять.

Група енкаведистів оточила в'язнів і викликала поіменно мужчин. Жінки счинили плач і лемент. Мужчин відривали по одному від жінок і дітей силою. За хвилину на подвір'ї скиглили вже лиш матері і діти. Коли сторожа повернулася знову, жінки взяли дітей всередину, а самі оборонним перстеном стали довкруги. Тоді вже не плакали. Енкаведисти порадившись, розділилися на три групи. Перша група, найсильніша, кинулась на жінок, а друга прорвалася всередину і передавала розплаканих дітей третій групі, яка зникала з дітьми за тюремною брамою. Жінки боролися як вовчиці. Вони гризли, рвали, кидали напасників на землю, але за коротку хвилю дітей не стало. Тоді вицофалася остання група варти, яка відтручувала і копала чобітьми нападаючих жінок.

М. ЧИЖ-МАРИНЯК

A PLACE TO DIE

Чи впізнаєш мене, як на схилі життя
я приїду з чужини додому?

Чи добром пригостиш на порозі своїм?
Зрозумієш, чому ми пішли — і над чим
половина років, і змагань за буття
проминули оттут, на чужому?

Привітаєш мене у пишноті своїй,
що в погоді небес над обрієм?...

Я ж Тебе розпізнаю вночі, серед мли
— у цілющій повітрю і в запаху скиб,
у пташиному співі, в криничній воді,
в ароматах ягід, в Твоїм хлібі.

А мене мабуть важко пізнати, тому,
що так довго чужими пляями
доля блудом велá. І Твій жаль, може гнів,
чи байдужість зневажлива, гірше від слів
покарають — за втечу, свободи ціну,
за розлуки літа, що між нами.

Та я хочу прийти. І прийду. Лиш костур,
і сакви подорожні в приносі,
Невлагобену тугу, і втому тяжку,
що під ніч Твого захисту просять,
принести на спочинок — у храмах Твоїх
помолившись. А Ти — поховаєш мене
Рідна Земле, як рідну, свою.

Монтреаль, 28/8, 1969

Перед брамою, яка зачинилася раптом перед жінками, побивалися матері в приступі розпачливого жаля. Вони ломили руки, рвали на собі волосся, припадали до землі, дерли її під собою руками, зубами гризли і ревіли тваринами, то скиглили чайками. Крик не втихав, крик на подвір'ї, крик в хмарах, крик в кожному мойому нерві. Він слаб, але не втихав.

Більшими і меншими групами волікли матерів в окремі підвали в жіночому відділі. Крик слабшав але не втих іще, коли знечев'я розлягся несамовитий, жіночий сміх, понурий сміх, сміх божевілля."¹⁰

4. М. Приходько: Один з 15-ти мільонів (Торонто 1952).

5. В. Юрченко. Пекло на землі. (Львів, 1931), 150.

6. О. Звичайна, 116.

7. Гай-Головка О.: Поєдинок з дияволом. (Вінніпег, 1950), 25.

8. А. Княжинський: В країні неволі. (Мюнхен, 1951), 39.

9. E. Liger: Eleven years in Soviet-Prison, Camps (Chicago 1951), 113.

10. Назва тюрми у Львові.

11. І. Шкварко: Проклінаю. (Мюнхен, 1953), 108-111.

ПА, ПА, ЦИГАН!...

Пригадуєш, Циган?

То був гарний соняшний день у травні, як хтось застукав у двері. Відчинивши, побачили ми Джека з тобою в кошичку. Він приїхав на ровері, щоб тебе нам показати...

Бровка ми всі дуже любили, і як його вбило авто, ми рішили не брати нового песика... Ні, Бетті, я не хочу нового песика, переконавала я Джекову маму... Але ми ж не маємо його куди дати. Джек заніс його до "Гюмен Сосаєті" — а там не взяли, бо переповнені. Хіба щоб його "заспати". Джек зі сльозами приніс додому... "Ні, Бетті, ми не хочемо", — рішуче відповіла я.

І ось — стояв непрошений Джек з тобою у дверях. Не могли не впустити вас до хати. А ти, таке мале, чорне, з довгим хвостиком, як у щура, майже "погане", почало ходити по вітальні та обнюхувати всі куточки... Щоб тільки "не підняв ніжку" на мою пальму — зі страхом думала я, не знаючи, що то треба "підрости", щоб уміти "ніжку підіймати"...

Наші малі сини дивилися на тебе, і тато запитав їх: "Ну, як він вам подобається?" — сподіваючися, що після вродливого Бровка, вони скажуть Ні! А Ігор на те відповів: "Та може десь і є кращі песики, але де їх шукати? А цього за той час 'засплять'..." А Всеволод додав: "Залишім собі його"... І так несподівано ти лишився з нами!

Чорний-чорний, тільки кінчик хвостика та кінці лапок були біленькі. А на грудях ти мав білу сорочку — цілком, як у фразу.

Але ти любив їздити авто! Як тільки ми сказали "їдемо авто!", або "їдемо на ферму!" — ти вже рвався під авто і чекав на нас, щоб без тебе не виїхали...

А як ти грізно брехав, як хтось у двері стукав! Та вистачило тебе поглядати і тепло заговорити, щоб ти став найліпшим приятелем...

А пам'ятаєш, як я раз на хуторі поверталася з прогульки в дощеву, а ти мене не пізнав? Брехав ти тоді на мене завзято, поступав крок за кроком до заду, аж сховався за бабуню... Ох, ти був відважний та завзятий...

Як на нашому хуторі було чути здалека грім, ти лягав і чекав, що може "перейде боком"... Як грім приходив ближче, ти з повагою вставав і маршував під бабунине ліжко і там у повній безпеці чекав кінця громувиці...

Ти любив, як приходили гості. Ти лягав коло них і клав голівку на черевики... А друзі сміялися, що не можуть відійти, бо як же ж тебе рухати...

Одного разу прийшла пані Б. Ти, як звичайно, почав її нюхати та "з любови пхати". А вона себе зле почувала і на тебе крикнула. Ти спустив хвіст і ображено вліз у кухню під стіл, і ніякими чарами ми тебе не могли звідтам витягнути!...

Як в нашій хаті відбувалося засідання, ти всіх зустрічав з ентузіазмом, а як ми сідали навкруги стола, то ти був завжди присутній на засіданні під столом зі своєю лапкою на чийомусь черевику.

Ти був чемний і мудрий, і — ой! — заздрісний. Як тільки хтось когось у хаті хотів обняти, чи потанцювати, ти завжди опинявся всередині, і треба було гладити тебе, та казати який ти гарний та мудрий...

Ти дуже любив ферму. Там, у річечці ти міг годинами лазити і ловити рибку. Цигане, признайся! Чи ти хоч одну зловив?...

І любив же ти ходити зі мною на сунічки. Хоч вони килимом лежали на землі, тобі вони дуже смакували лише тоді, як я тобі їх давала з руки...

А пам'ятаєш, як ми ходили на дрова? Ми всі тягнули до хати гілляки, і ти також собі знайшов гілляку і маршував з нею гордо аж до дровітні!

Одного я досі не розумію. Чому ти любив вирити глибоку яму саме там, де я посадила квіти? І як я з докором казала: "поганій Циган"... — ти винувато спускав хвоста і ліз до буди та довго там сидів почувуючи вину...

Ти любив качатися в снігу. І їздити з нами на лещата. Ти ганяв за нами, а як втомився, ставав ззаду на лещата і хотів собі "під'їхати"...

Бабуня дуже любила з тобою читати та вишивати. Ти завжди сідав під її крісло і без тебе наче й робота не йшла! І на прогулянки з бабунею ти завжди ходив. Бабуня ходила щорік то помаліше, а ти її вірно "пильнував", хоч як тобі не раз хотілося погнати та зловити бабака, що дивився здалека на вас двох...

Як дідуньо ходив на рибу, ти лягав коло нього і терпеливо чекав, щоб поплавок "затанцював"! А як ти знав, хто тобі солоденьке зі столу дасть, так щоб ніхто не бачив. Не дурно ти завжди стояв під столом і тримав у дідуня на колінах голову!

Але ж ти сумував за хлопцями, як вони виїздили до таборів, а потім до школи. Вистачило сказати: "Всеко приїде!" або "Іва приїде"... — як ти лягав на травичку головою до дороги, здалека чув наше авто, бігав і махав хвостом, добре що його не поламав!...

Не любив ти ходити купувати харчі. Як ми не хотіли тебе брати зі собою, то казали: "їдемо до Михайла" і ти не хотів вже їти! Може, як ти там на нас чекав, то хтось колись тобі прикрість зробив? А вони тебе в крамниці знали і любили. Навіть до середини запрошували, хоч то не можна... А як ми виходили з харчами, ти був такий щасливий, скакав з радості та хотів нас "цілувати"...

Ой, а пригадуєш, як ми раз пішли купувати горюдину? — і забули за тебе? Прийшли додому — і де Циган? та скоро назад. А ти сидів та чекав терпеливо. Ми аж після того довідалися, що ти мав на однім оці більмо і нас, видно, не бачив...

Постарівся ти, Циганчику, і боляче дивитися на твої слабування. Так би хотілося тобі допомогти... Скільки радісних хвилин ми з тобою пережили. Скільки насміялися! Скільки тебе пестили, "догоджали" — навіть варениками та чоколядкою... А знайомі малі діти, як приходили до нас, то не раз забули нам сказати "До побачення!"..., але тобі завжди казали: "Па, па, Циган!..."

То ж: "Па, па, Циган!..." — все гарне, так врешті, як і все в житті, має свій кінець. А згадка про тебе викликає тиме завжди тепло і усмішку...

Пригадуєш, Циган, як..?

Оксана

"КУТОК ЛИСТУВАННЯ",

Mrs. Anna Krawczuk
26 William Street
Maplewood, New Jersey 07040 U.S.A.

запрошує вас до участі. Це листування має чисто товариський характер і численні особи нав'язали з собою письмений контакт. Деякі нав'язали дружні відносини, дехто себе відвідує при нагоді подорожей у США чи інших країнах.

Подаю уривки із листів

- ч. 742 ...живу в США, мені 9 років та бажаю переписуватись з дівчинкою в моїм віці поза кордоном: Нова Зеландія, Австралія, Південна Америка чи інша держава. Люблю музику та читати книжки про далекі країни. Вчуся українську мову та можу нею листуватись.
- ч. 743 ...Я довідався з української преси про існування Осередку Листування. Був би дуже радий почати листуватися через Ваш Осередок. Маю 15 років, люблю лещетувати, належу до танцювального ансамблю "Веселка", граю на саксофоні та фортепіані — я є "мод". Бажаю листуватися з хлопцем або дівчиною, що живуть в Лондоні, Англія. З Австралії.
- ч. 745 ...Живу в США та по фаху вчителька. Люблю подорожування. Бажаю нав'язати контакт з особами, що живуть поза межами США.
- 746 I am 13 years old and my hobbies are swimming, bicycle riding, and music. I would like to correspond with a girl my age, outside of the USA, in English language.
- 744 Canada is my country and I am 25 year old architectural consultant. I just love dancing, reading, and theatre and would like to correspond with a person interested in the arts, I would like to correspond in English or Ukrainian.

Наші ґрадуантки

Д-Р ОКСАНА СКИПАКЕВИЧ-КСЕНОС — ФІЛОЛОГ, ПРАВНИК І ВІЙСЬКОВИЙ СТАРШИНА

Д-р Оксана Скипакевич-Ксенос народилася в Дітроїті, Міч. в родині Ярослави і Степана Скипакевичів. Початкову й середню освіту закінчила при парафії української католицької церкви НЗПДМ в Гемтремку, Міч. Вчилася теж у школі українознавства "Рідна Школа", яку закінчила матурою з відзначенням. Впродовж багатьох років вивчала гру на фортепіані в Українському Музичному Інституті та була пластункою.

Ступінь бакаляра слов'янської філології здобула в стейтовому університеті Вейн. Тут теж досягнула диплом магістра з російської мови. Під час студій була викладачем на початкових і середніх курсах російської мови. Одночасно вивчала грецьку мову й отримала стипендію від грецького уряду для поглиблення студій у Греції. Влітку 1973 р. поїхала до Греції, де вивчала грецьку філологію, археологію й мистецтво. Відвідала історично-пам'яткові місцевості в Греції й Туреччині. Фундація Форда вистала її до ССРСР. Тут у Ленінградському університеті поглибила знання російської мови та подорожувала по містах ССРСР, зокрема по Україні.

Після здобуття ступня магістра О. Скипакевич вступила до активної служби в американській армії, відбула старшинський вишкіл та почала працювати в головному адміністративному корпусі в ступні капітана.

Ступінь доктора прав отримала в університеті Вейн у 1981 р., склала іспит перед Правничою Палатою стейту Мічиген і отримала дозвіл практикувати право. Допущено її до Адвокатської Палати окружного суду Східнього Міч. та до Палати Адвокатів федерального податкового суду. Працює адвокатом при департаменті скарбу державного уряду.

В майбутньому плянує продовжати працю в адвокатській професії.

Подала Ярослава Скипакевич

ПОДЯКА

Складаю щирю подяку управі і членкам 59-го Відділу СУА, Балтимор, за слова і листи співчуття по втраті мого улюбленого Мужа і найдорожчого друга **бл. п. Володимира Стек**.

Сердечно дякую за приготування сніданку в церковній залі для тих, що приїхали з далеко-віддалених міст на похорон, за Вашу участь у похоронних відправах та за жертви на Український Музей та Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

У пам'ять мого незабутнього Мужа складаю:
на Коляду 59-го Відділу СУА — 50.00 дол.,
на Стипендійну Акцію СУА — 50.00 дол.,
на Пресовий Фонд "Нашого Життя" — 75.00 дол.,
на Запасний Фонд "Нашого Життя" — 25.00 дол.,
на Український Музей в Нью-Йорку — 100.00 дол.

Уляна Стек

Вісті з Централі

ПОДЯКА

Голова СУА Іванна Рожанківська і Екзекутива СУА складають щирю подяку всім Округам, Відділам, Членкам, як теж організаціям та приятелям СУА за святочні і новорічні побажання

НА КОШТИ ПЕРЕДРУКУ "ПЕРШОГО ВІНКА" ЗЛОЖИЛИ ДАТКИ:

Ксеня Антипів 800.00 дол.
Богдан і Ірена Чайківські 400.00 дол.

Щиро дякуємо

Екзекутива СУА

КОНВЕНЦІЯ СУА 26-го, 27-го і 28-го ТРАВНЯ 1984 Р.

Конвенційний Комітет пригадує про конечність дотримувати всіх реченців, визначених Екзекутивою СУА і поданих до відома Окружним Управам.

- Чи Ви вже зголосили делегаток на Конвенцію?
- Чи зголосили запотребування на кімнати в готелі?
- Чи зарезерували квиток на літак? Чи забезпечили собі відпустку з роботи?
- Чи зголосили кандидаток для відзначення жінок за незвичайні досягнення?
- Чи подали інформації до Конвенційної Книжки?
- Чи вислали звітні листки і полагодили обов'язкові вплати?

Конвенційний Комітет докладає усіх зусиль, щоб Конвенція була не тільки діловою, але також і приємною зустріччю для делегаток, членок СУА і гостей. То ж просимо Вас усіх виконати своєчасно всі завдання, щоб уникнути гарячкової активності в останній мінуті. Успіх Конвенції залежить від нас усіх.

Конвенційний Комітет

ВПЛАТИ НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА

З початком березня починається в Південній Америці шкільний рік і тому просимо спонзорів-добродіїв вплачувати гроші на стипендії так, щоб ми могли якнайскоріше вислати їх стипендіятам. Просимо виставляти чеки на Союз Українок Америки

СУА має "текс екземшен" і гроші вплачені на стипендії можна відчислити від податку. Також звертаємося із проханням пожертвувати на адміністративні видатки Стипендійного Фонду СУА. Вплати просимо висилати на адресу:

За інформаціями про Стипендійну Акцію СУА звертатися до референтки СО СУА:

Mrs. Anna Krawczuk
26 William Street
Maplewood, New Jersey 07040 U.S.A.

ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ", XVII КОНВЕНЦІЯ СУА РІШИЛА ЗБІЛЬШИТИ ЗАПАСНИЙ ФОНД ДО 75.000 ДОЛ.

ДО 31 ГРУДНЯ 1983 ЗЛОЖИЛИ:

Окружні Управи і Відділи СУА	47,765.61
Окремі особи	13,482.39
	<hr/>
	61,248.00

ВПРОВОДЖ 1983 Р. ЗЛОЖИЛИ НА ЗАПАСНИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ":

Лідія Бурачинська — Philadelphia	3,120.00
93-ій Відділ СУА — Hartford	200.00
28-ий Відділ СУА — Newark	100.00
11-ий Відділ СУА — Trenton	10.00
Ірена Пашковська — Chicago	10.00
Замість квітів, привіти, подяки	330.00
	<hr/>
	3,770.00

Щиро дякуємо.

Іванна Ратич,
фінансова секретарка

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА ВПЛАТИЛИ В ГРУДНІ 1983 РОКУ:

По 500.00 дол.: д-р Ірена Гребеняк, Лавдонвіл, 33-ій Відділ СУА, Клівленд,

по 400.00 дол.: Меланія Банах, Вудбридж, Надія Мандрусьяк, С. Орендж (через 28-ий Відділ СУА),

по 300.00 дол.: Марія Савицька, Джемейка, Н.Й.,
д-р Александра Школьник, Акрон,

по 200.00 дол.: Олена Площанська, Клифтон, 19-ий Відділ СУА, Трентон, д-р Зенон і Ірена Михайлюки, Рочестер, Юрій і Аніса С. Мицаки, Форест Гіллс, Соня Городиська, Дітройт,

170.00 дол.: 35-ий Відділ СУА Озон Парк,

по 150.00 дол.: д-р Іван і Марія Галії, Вайнленд, 93-ій Відділ СУА, Гартфорд, Василь і Романа Дигдали, Воррен,

132.00 дол.: Н.Н., Гартфорд,

по 100.00 дол.: 22-ий Відділ СУА, Чікаго, Олена Чорній, Ф-т Лі, Н.Дж.,

50.00 дол.: Люба Артимишин, Вудсайд — 1-ша рата через 64-ий Відділ СУА, Нью-Йорк,

30.00 дол.: Зоряна Гафткович, Едісон,

по 20.00 дол.: Елисавета і Богдан Казимири, Канада, подружжя Реймонд Кравчуки, Бей Вилідж, Огайо

100-ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ
з призначенням на працю організації та забезпечення її майбутнього.

В МІСЯЦІ СІЧНІ 1984 р. ВПЛИНУЛО:

В рубриці "Замість квітів", подяк, побажань 70.00 дол.
Досі вплинуло 36,589.75 дол.
Разом: 36,659.75 дол.

Для вшанування пам'яті моєї родички **бл. п. Лідії Рубчак**
жертвую 25.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької,

Лідія Одежинська

В чотирнадцяту сумну річницю смерті нашого незабутнього чоловіка і батька **бл. п. інж. Богдана Турка**, замість квітів на могилу складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", 10.00 дол. на Український Музей та 10.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької,

Марія Турко з родиною

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Володимира Гамера**, мужа секретарки 5-го Відділу СУА Анастасії Гамери, складаю 10.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької. Анастасії, моїй приятельці і її Родині висловлюю глибоке співчуття

Павлина Будзол.

10.00 дол.: Джін Нью, Вентура, Каліфорнія, Додаткові пожертви (225.00 дол.) від громадян парафії св. Володимира в Елізабет, Н.Дж. вплатили:

по 25.00 дол.: Мері Лебой, подружжя Корнель Гевко, подружжя Джан Швид,

50.00 дол.: проф. Михайло Демчишин,

100.00 дол.: Анна Торбин,

750.00 дол.: 83-ій Відділ СУА, Нью-Йорк із переведеної збірки. Вплатили: по 100.00 дол.: 83-ій Відділ СУА, Трембіцька Ярослава, Пастернак Ольга, Куровицька Ірена, 50.00 дол.: Томоруг Марія, 25.00 дол.: Чехович Донна, по 20.00 дол.: Роговська Олімпія, Гаецька Ольга, Савчук Стефанія, Палій Марія, Рак Анна, Червоняк Катря, по 10.00 дол.: Соробей Марія, Саляк Ірена, Камінська Дарія, Закревська Лідія, Галів Зірка, Павлик Люба, Слиж Богданна, Лаба Оріся, Генза Дарія, Стецьків-Бехтоль Ірена, Міхалевич Люба, Ярема Керол, Черник Лідія, Сафіян Анна, Крумшин Олександра, 5.00 дол.: Дума Наталія,

Щиро дякуємо,
Ірена Качанівська

В 10-ту річницю смерті мого найдорожчого і незабутнього мужа **Івана Мосевича** складаю 100.00 дол. на Стипендійну Акцію СУА,

Люба Мосевич

У річницю трагічної смерті нашого найдорожчого сина **Романа**, у його добру пам'ять висилаємо 200.00 дол. на Стипендійний Фонд на виховання священиків у Бразилії через 82-ий Відділ СУА,

Ірина і Василь Іванчишини

В п'яту річницю смерті бл.п. **Тараса Соробей** складаємо **1.000.00 дол.** на виховання священика у Бразилії;

500.00 дол.: Марія Соробей зі синами Марком і Романом;

по 100.00 дол.: Параскевія та Микола Остапьяки, Оксана і Роман Пруси, Ярослава й Іван Лучечки, Люба і Роман Остапьяки, Володимир Остапьяк,

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА ЗЛОЖИЛИ В СІЧНІ 1984 РОКУ:

1,000.00 дол.: Марія Соробей, Нью-Йорк,

по 300.00 дол.: д-р Богдан і Ольга Фараоневі, Трентон, Зенон і Марта Василькевичі, Воррен,

250.00 дол.: Мирон і Люба Чолгани, Пассейк,

по 200.00 дол.: Ірина і Василь Іванчишини, Бронкс, Н.Й., Йоанна Гентош, Філядельфія,

205.00 дол.: Роман Данилюк, Елмгирст,

по 150.00 дол.: Клявдія Салюк, Джерзі Сіті, 97-ий Відділ СУА Бюфало,

100.00 дол.: Люба Мосевич, Джерзі Сіті,

50.00 дол.: Ярослав Чипак, Вейн,

по 20.00 дол.: Іванна Гриневиц, Іст Гановер, Василь і Евдокія Барничі, Дітройт,

10.00 дол.: Лідія Крамарчук, Кліфтон,

Щиро дякуємо,
Ірина Качанівська

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК

НОВІ ЧЛЕНКИ 22-ГО ВІДДІЛУ СУА, ЧІКАГО:

Олена Андрущишин, Міра Ганкевич, Марія Левицька, Дозя Харкава, Марія Семянчук, Олена Харкевич, Софія Дельта, Люба Огаренко, Іванна Ліщинська.

НОВІ ЧЛЕНКИ 64-ГО ВІДДІЛУ СУА, НЬЮ-ЙОРК:

Наталія Коваль, Оксана Луцька, Артеміда Мареш.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XLI

FEBRUARY 1984

EDITORIAL

SUCCESS! HOW IS IT MEASURED? AND IS THE SCALE OF ANY REAL VALUE!

Before we attempt to answer these questions, we must define what is meant by "success." For some, success is a good home life, for others professional or artistic achievement, or a high corporate or political position. For still others, happiness is working for their community or nation. And finally there are those for whom, an achievement is attaining fame or material riches.

The way in which a person regards religion, his country, and social problems is developed over the years. It is affected by family, school, society, and where one was born and raised. Yet we often hear of people who were raised under adverse conditions of brain-washing and through sheer strength, they break through great obstacles in their search for truth. There are also people growing up in total freedom, with nothing being forced upon them. Here it is a matter of choosing the proper values to live by; often they are not chosen properly.

Just as a person's surroundings have an affect on his view of life, these same surroundings affect his values. Regarding material riches too highly, comparing oneself to those who are richer, regarding oneself as being poorer than actually is the case, all develop a sense of inferiority. This is followed by an overexaggerated search for material riches, and by a feeling that material riches will ensure happiness, the fulfillment of all one's dreams. But in a country as big America, no matter how rich one is, there is always someone richer, and one is constantly misled by a search for still greater riches.

If one is too materialistic, one tends to neglect personal talents, family life, community life. One can realize that other things are important as well, but they are put off till such a time when we achieve our materialistic goals. But time rushes by and soon one's creative years are in the past.

One can understand the "second wave" of immigrants who, having had a difficult life themselves, wanted to give their children greater financial security. But they still cultivated a sense of patriotism in their children, sign them up to schools, various youth organizations and functions. The younger generation should have developed the right priorities in life, yet we often hear of young couples who refuse to subscribe to Ukrainian publications, to belong to organizations where dues must be paid or to send their children to Ukrainian

schools since the costs are too high. These young couples feel that their homes must be as elaborate as their neighbors', that they must travel to all the popular vacation spots. The costs of their "Necessities of Life" are much higher than the costs of belonging to the Ukrainian community.

Material riches also tend to carry with them a lever of snobism. People often buy artistic works not because they enjoy them but because they must have them in order to be "Upper Crust." Cultural snobism can be beneficial to an extent in that the children of "Snobs" who buy valuable works of art can learn to truly appreciate fine art even if the parents do not.

We should be glad when members of our community become wealthy. There are Canadian businessmen who support educational institutions, art galleries, etc. But for them wealth is not an end in itself but a means. Wealth should have a place in our lives, but we must be able to set our priorities.

There is still another instance in which priorities are often not set properly, concerning our culture, music and art. Many measure the value of art by the lever of fame achieved by the artist. If the artist is well known and admired, he is considered a good artist. But the road to fame is long and difficult. There are many works of art that are unknown simply because they were never brought to anyone's attention.

The concert in the Kennedy Center in Washington, D.C. on October 2, 1983 charmed not only Ukrainians but also the American public. Who will bring our art and culture to the lever of world fame? We must do so. Our talented young musicians can bring the works of our musicians to the attention of the world. We speak of music here, but it also pertains to other forms of art, as well as literary works. Several of our poets (Vasyl Stus, for instance) are worthy of a Nobel Prize, but their work must first be brought to the attention of the judges.

That is our task! That is the task of our young cultured individuals! We must leave our complaints, arguments, put-downs and subjective criticisms as far as possible from our talented, hopeful young generation.

Translated by Mary Jarymowycz

REHABILITATION OF THE BLIND AND VISUALLY IMPAIRED AND TALKING BOOKS/CASSETTES.

by Larissa Danik

There are approximately 5,000,000 visually impaired persons in the U.S., of which 500,000 are totally blind. Diabetes, glaucoma, macular degeneration, as well as injuries and such inherited diseases as albinism, retinitis pigmentosa, are the causes of visual disorders. Assistance to blind individuals is provided by public and private agencies and is geared to making the blind lead as independent and as normal lives of which they are capable of.

I work for the N.J. State Commission for the Blind, a state, tax supported agency, and we provide services to the blind depending on the age and the needs of the blind person.

I. Educational services: Children from birth to age 18 are taught by special teachers braille, mobility skills, and other tools to function in public and private schools in N.J. where they are mainstreamed. N.J. has no segregated schools for blind students only.

II. Vocational services: adults between the ages 18 and 60 are trained for work, jobs and professions. Counselors prepare blind persons for gainful employment and help place them in private, competitive and governmental positions.

III Home services to the elderly blind (over 60 yrs): instructors teach blind seniors to take care of their personal needs, their homes and families; social workers help them obtain all financial entitlements (such as social security, medicaid, etc.), transportation, housing, meals, leisure time activities, etc. For the older visually impaired people especially, the Talking Books play a very important role. Older persons who read a lot with their eyes when they were younger, need to continue reading — for many it is the only leisure time activity left.

The Library for the Blind in Trenton, N.J., supplies Talking or Cassette Books free of charge to all visually impaired individuals. The records and tapes are loaned and mailed free of charge to all who have been registered with the Library or the Commission for the Blind. Most books are in English, a few in Spanish and Italian, still fewer in Russian and Yiddish. Only two or three are in Ukrainian.

Fortunately, in Ohio, a Mrs. Myroslava Oryshkewych, has begun putting on records and tapes a substantial number (over 200) of books in the Ukrainian language and these may be sent, on request, anywhere in the U.S. and Canada, free of charge.

The address: The Cleveland Society for the Blind
1909 East 101 Street
Cleveland, Ohio 44106
Attention: Mrs. Myroslava Oryshkewych

Summary: Among Ukrainians the incidence of blindness is not high. However, as a community we should be aware that services for the visually impaired exist and that all individuals have a right to avail themselves of them. Most of them are free to N.J. residents.

The address: N.J. Commission for the Blind
1100 Raymond Blvd
Newark, N.J. 07102
Tel. (201) 648-3333

BEFORE THE 20th CONVENTION...!

The 20th Convention of The Ukrainian National Women's League of America, Inc., scheduled for May 25-27, 1984, will commemorate the history of The Ukrainian Women's Movement.

The UNWLA is presently gathering printed matter concerned with The Ukrainian Women's Movement, as well as correspondence and other evidence available from the Movement's founders and participants. From what has already been collected, it is apparent that materials are needed for the time period 1939-1945. During these wartime years, despite enormously difficult circumstances, Ukrainian women nonetheless continued, or at least attempted organizational work in Halychyna and abroad.

We request that those who have printed, written or other material to allow the UNWLA to benefit from it. We seek, among other materials, minutes of women's group meetings in towns, villages, in Ukraine or abroad, memoirs, notes, reports, pictures or slides, as well as tape recorded recollections of this work.

Please meet the deadlines announced in the circulars of the Executive Committee of the UNWLA.

UNWLA INC. SCHOLARSHIP FUND

The month of March is the beginning of the school year in South America. We ask all the sponsors and benefactors to please have your contribution paid into the fund, so that we'll be able to send the stipends to your "children." The sooner we have your payment — the sooner the stipends will be sent. Please make checks payable to: UNWLA Inc. Scholarship Fund
Please send your payments to: Mrs. Irena Kaczaniwska
4831 N. 12th Street
Philadelphia, PA. 19141

Remember, all your contributions are tax deductible.
For information on UNWLA Scholarship Fund and how you can become a sponsor or benefactor, please write to UNWLA Inc. Social Services Chairperson:

Mrs. Anna Krawczuk
26 William Street
Maplewood, NJ 07040

I wish to extend my thanks to **Mrs. L. Magun**, President and to the other members of Regional Council of New York for the opportunity to Attend the Seminar sponsored by the National Council of Women of the United States. I enclose \$35.00 for Press Fund of "Our Life".

Sophie Kotyk

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

47-ИЙ ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Загальні Збори 47-го Відділу Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки в Рочестер, Н. Й. відбулися 29-го січня 1984 р. у присутності 65 членок. Щороку на Загальних Зборах відзначаємо членок, які завершили 25-ти літнє членство і працю у Відділі. Цього року шість членок одержали срібні відзнаки.

Вибрано нову управу в складі: Ірина Руснак — голова, Ірина Шмігель — заступниця голови, Ірина Михайлюк — протоколярна секретарка, Галина Павлічко — секретарка листування, Марія Лилак — касирка.

Референтки: Марія Костів — фінансова, Іванна Мартинець — мистецька, Марія Джус — імпрезова, Анна Сорохтей — імпрезова Марія Лещин — внутрішніх зв'язків, Ірина Юрків — виховна, Тетяна Шутер і Віра Мотика — суспільної опіки, Марія Крамарчук — пресова, Галина Несторович, Катерина Щур, Марія Сипняк і Анна Скіц — господарські.

Контрольна Комісія: Анна Капітан — голова, Тамара Гривнак — член, Світлана Соробей — член, Ольга Ганушевська — заступниця, Олена Харамбура — заступниця, Євгенія Куціль — заступниця.

Марія Крамарчук
пресова референтка

Членки 47-го Відділу СУА, Рочестер, Н. Й. відзначені срібними відзнаками на загальних зборах 29-го січня 1984 р. Зліва: Наталія Гуран, Віра Мотика, Іванна Мартинець, Люба Домбчевська, Дарія Тишовницька, Світлана Соробей.

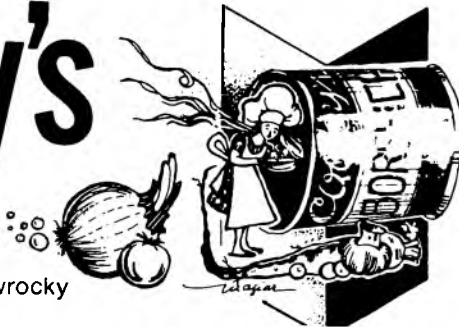
3-Й ВІДДІЛ СУА, ФІНІКС, АРІЗОНА

Річні загальні збори Відділу відбулися 5-го грудня 1983 р.

Склад нової управи на 1984 рік: Галина Гроздев — голова, Надя Тефт — заступниця голови, Ірена Масна — протоколярна секретарка, Ліда — Дидик — кореспонденційна секретарка і культурно-освітня референтка, Ірена Ванько — касирка.

COOKY'S CORNER

by Christina Nawrocky

SYRNA PASKA

(Easter no-bake cheese cake)

- 2 8 ounces cream cheese (softened)**
- 2 8 ounces farmer's cheese**
- 5 hard boiled egg yolks**
- 1 cup confectioners sugar**
- 1 teaspoon vanilla extract**
- 2 ounces finely chopped almonds**
- 4 ounces finely chopped dried apricots**
- 4 ounces golden raisins**

In a large bowl mix with electric mixer: softened cream cheese, farmer cheese and sugar. Add hard boiled egg yolks, pressed through the strainer. Blend well until the substance is smooth. Add vanilla, chopped almonds, apricots and raisins, mix well.

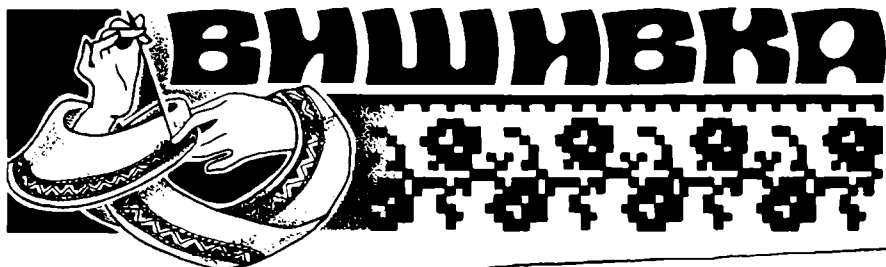
Moisten a linen napkin in cold water, squeeze well and place in a 8-cup bowl. Put cheese mixture in, and cover with the ends of napkin. Press with hands and cover. Refrigerate until ready to use.

Референтки: Леся Рубсамен — організаційна, Христя Байко — зв'язків, Ірена Масна і Наталія Вітик — суспільної опіки, Катерина Росола — пресова, Ольга Сливка — імпрезова, Марія Осадців і Стефанія Олексин — господарські.

Контрольна комісія: Г. Чопівська — голова, Оріся Махобей, Люся Сава — членки.

Катерина Росола,
пресова референтка

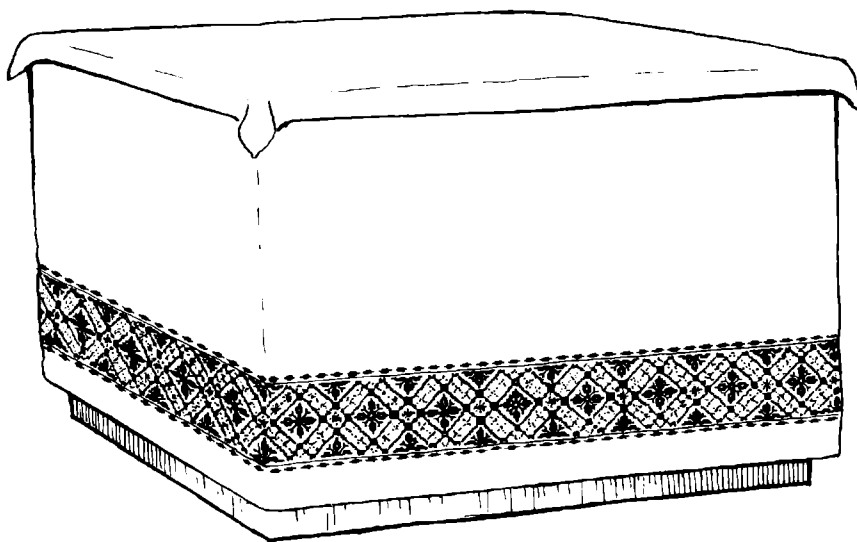
СКАТЕРТЬ ДО ЦЕРКВИ

До церковного устаткування належить скатерть. Вона є подовгувата і вишита тільки з одного боку. Доволі тяжко знайти відповідний взір для неї. Він повинен бути широкий, не важкий і прикрашений хрестами.

Ось і подаємо відповідний взір. Він виконаний у двох кольорах, чорній і червоній. Крізь рисунок проглядає біле тло, отже з віддалі видно обриси рисунку.

Взір може бути уміщений у віддалі 3-ох інчів від долішнього краю або трохи вище. Зверху престіл прикритий звичайною серветою, обведеною рубцем.

Хрестик із середини можемо використати для вишивки епітрахила, рушника під Євангеліє і т. д.

Скатерть на престіл

Взір до скатерті, виконаний хрестиками у двох кольорах чорній ■, ч. 310 і червоній хх хх 321.

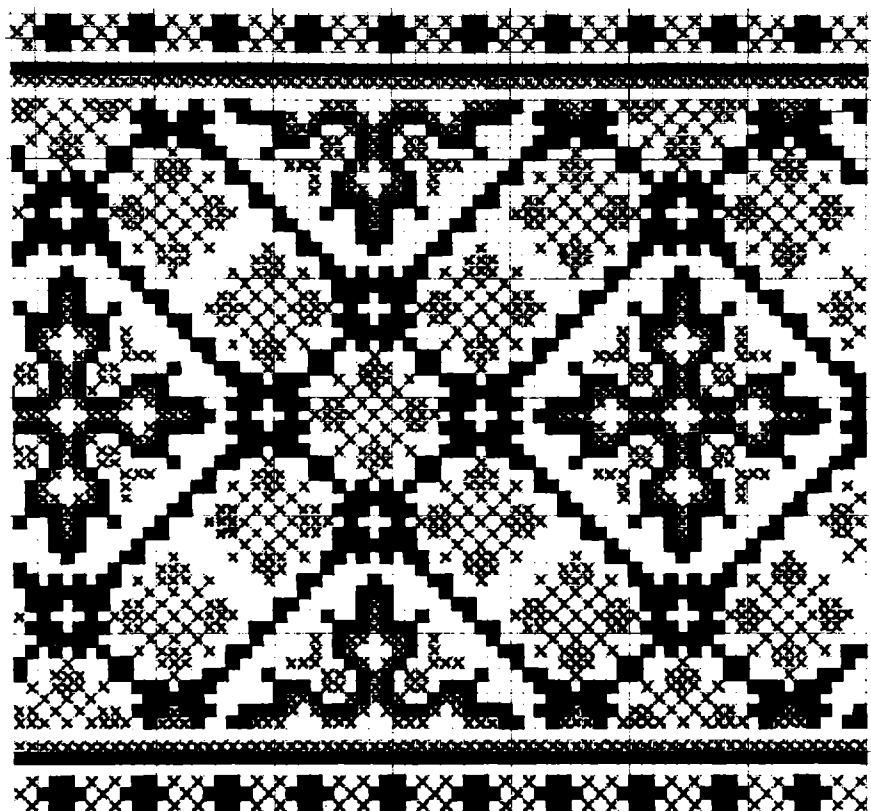

Рис. М. Винницька

ТІСТЕЧКА

ПІВМІСЯЦІ

- 8 оз. масла
- 1 1/4 горнятка цукру
- 2 чайні ложечки тертої шкурки з цитрини
- 1 1/3 горнятка пересіяного борошна
- 1 1/2 горнятка мілко натертих мигдалів
- 1 чайна ложечка ванілі
- 2 горнятка цукру пудру
- 2 1/2 ложки кип'яченої води
- 1 чайна ложечка ванілі

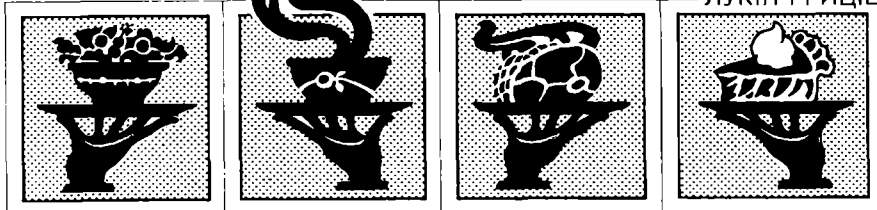
Втерти цукор і масло, щоб було дуже легке. Додати цитринову шкурку, борошно, мигдалі і ванілю. Докладно вимішати і захоласти в холодильнику. Опісля щойно розкачати — 1/8" — і вирізати формою пів-місяця. Скласти на сухій (ненамазаній) блясі і пекти 8-10 хвилин при температурі 375 F. В міжчасі втерти цукор-пудру, воду і ванілю і цим змазати ще теплі тістечка. Якщо склиця затверда, можна додати кілька крапель гарячої води. Вийде понад 100 тістечок.

ТІСТЕЧКА З ТВЕРДИХ ЖОВТКІВ

- 8 оз. масла
- 1 горнятко цукру
- 1 яйце
- 5 жовтків зварених на твердо і перетертих через ситко

наше харчування

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

- 1 ложка натертої шкурки з цитрини
- 3 горнятка пересіяного борошна
- 1 яйце
- 1 чайна ложечка цукру
- 2 чайні ложечки цинамону
- 1/2 горнятка насічених горішків

Втерти разом масло і цукор, додати яйце і добре вбити. Додати жовтки і цитринову шкурку. Домісити борошно.

На легко присипаній борошном стільниці розкачати тісто до глибини 1/4". Вирізати кружки 2" в діаметрі; змащувати яйцем, посипати цукром, змішаним з цинамоном, а зверху горішками. Пекти 20-25 хвилин у печі при температурі 325 F або доти, поки вже будуть зарум'янені. Охолоджувати на сітці і переховувати в легко прикритій коробці (не закривати щільно). Вийде около 50 тістечок.

ГОРІХОВІ ТІСТЕЧКА

- 2 горнятка пересіяного борошна
- 2/3 горнятка цукру

- 1 1/3 горнятка мелених пеканових горішків (Рекан)
- 8 1/2. масла

МАЛИНОВА МАРМЕЛЯДА

- 2 оз. (1/2 кістки) масла
- 2/3 горнятка цукру-пудри
- 2 оз. (2 кістки) гіркої чоколяди

Пересіяти разом борошно і цукор, додати горіхи і добре вимішати. Додати розм'якшене масло і мішати виделкою, поки тісто не буде разом триматися (тісто далі буде розсипатися) охолодити, поки буде краще з ним працювати.

Розкачати тісто на 1/8" глибини; витискати 2" кружки; скласти на сухій бляшці; пекти 7-10 хвилин. Коли спечені тістечка простигнуть, дуже тонко перекласти мармелядою і склеювати разом. Зверху помазати чоколядовою склицею і покласти половинку пекан горішка. Вийде около 35 тістечок.

Склиця: втерти масло і цукор разом, щоб було дуже легке, додати стоплену і простуджену чоколяду.

СЕРЕД ЗЕЛЕНІ КВІТІВ І ГОРОДИНИ

ПОМІДОРИ

Немає огорожника чи власника якого-небудь клаттика землі, щоб не мріяв про плекання помідорів. Тепер існують різні роди помідорів, що їх можна майже всюди садити: на великих городах за містами, на клаттику подвір'я коло хати, навіть у пачках на вікнах або міських балконах.

Це є дуже популярний овоч. Майже з кожною їдою можна його в якийсь мірі споживати. З 33 мільйонів американців 93% плекає якийсь рід помідорів. Цей овоч багатий на вітаміни Ц, А і Б'.

Для зацікавлених початківців городу з помідорами найперше раджу посадити 8-10 кущів. Найкраще вибрати по два-три кущики з іншого роду. При закупі розсади пам'ятати про те, щоб кожна група доповідала в інший час. Варто також застановитися для чого садимо помідори. Буде з них помідорова паста чи зупа, може їх законсервуємо на зиму, або прямо так свіжі з'їмо з хлібом на перекуску. На кожен рік надаються інші роди помідорів.

Також залежить де їм призначимо рости, чи на

великому городі, чи може в місті на балконі. Для орієнтації подаю кілька родів помідорів, що дозрівають вчасно, 50-65 днів від посадки розсади у землю, на дворі.

"Early Girl" — це великі помідори 4-6 цалів, відпорні на напади шкідливих мух. Потребують підтримки, сильної тички.

"Fireball" — овоч 4 цали і цей рід є досить відпорний на холодну погоду.

"New Yorker" — на загал вдячний і рекомендований овоч, доходить до 6 цалів висоти, також відпорний на шкідливі комахи.

"Sweet 100" — цей куш має багато менших овочів. Є досить високий, тому потребує сильної підпори.

"Pixie" — дуже вчасний, овочі зав'язуються навіть, як погода холодніша, легко їх плекати і є смачні.

На другий раз більше.

Нат.

ХРОНІКА ВІДДІЛІВ ПОЗА ОКРУГАМИ

3-Й ВІДДІЛ США, ФІНІКС, АРІЗОНА

Відділ у більшості складається з молодих енергійних членок, які наполегливо взялися до праці. Свою працю спрямовують на пропагування і популяризацію української справи і культури серед американців Фініксу.

Сходини відбуваються щомісяця, крім літа. Управа відбула 5 засідань.

Від 19-го — 20-го березня Відділ брав участь у міжнародному фестивалі "Hello Phoenix". Влаштовано народну виставку, продаж їжі й печива, куток інформації для зацікавлених глядачів. Про участь українців у фестивалі була коротка інформація в телевізії.

24-го квітня Відділ брав участь у фестивалі етнічних груп у "Cortez Park". Влаштовано виставку експонатів, станки з українською їдою і печивом, виставку писанок і показувано процес писання писанок.

Членки давали інформації про українську культуру, мистецтво, роздавали памфлети про США. Голова Відділу Г. Чопівська мала інтерв'ю на радіостанції КТАР. Відбувся виступ дитячої танцювальної групи під керівництвом Г. Чопівської.

28-го квітня у Valley Nat. Bank Center влаштовано виставку і показ писання писанок. Членки інформували американську публіку про українські великодні звичаї і про писанки.

21-го травня — полуденок управи Відділу з новими членками і жіноцтвом, зацікавленим організацією США. Інформації про США і працю Відділу давала голова. Після цих інформацій вив'язалася оживлена дискусія.

13-го червня — чайний вечір з приводу приїзду до Фініксу бувшої голови 3-го Відділу, а тепер членки Головної Управи Анни Дидик. Гостя дала цікаву доповідь з прозірками про Український Музей в Нью-Йорку.

8-го жовтня відбулися "Вишивані вечериці". Найкращі вишивки були нагороджені. Королевою забави обрано Зірку Осадців, заступницю голови 3-го Відділу. Весь дохід із забави призначено для *Ростика*. На окрему збіркову листу для нього членки щедро жертвували.

2-го листопада — участь Відділу у "Ladies Day" — Arizona State Fair. Членки роздавали памфлети про США, інформували про Україну, про організацію США, про експонати, які були розложені на столі.

12-го листопада — відбувся "Осінній баль". Вже 6-ий рік в листопаді Відділ спільно з Українською Кредитівкою влаштовують цю репрезентативну забаву, що втішається популярністю серед українців Фініксу.

Забава завжди дбайливо підготовлена, добірна оркестра, гарна зала — важні чинники успіху. На цьому вечорі виступав вокальний квінтет Відділу. Дохід із "Осіннього балю" призначений на стипендії українським студентам.

3-го грудня — участь Відділу на виступі етнічних груп із показом традиційної ялинки. Імпреза відбувається в Valley Nat. Center Bank впродовж двох тижнів. Відділ гідно зарепрезентував українську громаду Фініксу: ялинка, традиційний свят-вечірній стіл зі стравами і печивом, коляда дітей Школи Українознавства, св. Миколай — звертали на себе увагу. Відгук публіки був позитивний, а відкриття виставки показано на телевізії. Між 32 ялинками етнічних груп пишалася й наша українська.

Відділ є членом УККА, співпрацює з ним, бере участь у його щомісячних сходинах. Делегатка Відділу була присутня на церемонії підписання Проклямації 22-го Січня губернатором Брюс Бебітт у Капітолю.

Шість членок репрезентували Відділ під час сніданку для відзначення 50-ліття голоду в Україні. Спонзором сніданку був Відділ УККА. Між запрошеними гістьми був конгресмен Ельдон Рудд, який виголосив головну промову, був полковник Альберт Кен, о. д-р Андрій Микита, — парох української католицької церкви в Фініксі, о. Мирослав Олешко, о. Павло Смаль та 4 отці американських церков.

Цьогорічна праця Відділу була спрямована на познайомлення американської спільноти з нашою організацією, на поширення правдивих відомостей про Україну, її культуру, історію, традицію, мистецтво.

Голова Відділу Г. Чопівська з управою при допомозі членок вив'язалися з цілорічної праці якнайкраще.

Катерина Росола,
пресова референтка

118-Й ВІДДІЛ США, ГЮСТОН, ТЕКСАС

ХРОНІКА ЗА 1983 РІК

Праця Відділу на початку 1983 року натрапила на деякі труднощі, але з допомогою заступниці голови США Теодозії Савицької і новообраної управи, ми розгорнули різноманітну, широку і дуже успішну працю.

Мала українська громада зібралася увечері 5-го лютого вислухати цікаву доповідь з прозірками Т. Савицької про працю США в Америці й у Бразилії.

118-ий Відділ США, Гюстон. Українські народні строї притягали увагу гостей.

На загальних зборах у березні вибрано нову управу: Ірена Поточняк — голова, Олена Бурбан — заступниця голови і референтка суспільної опіки, Оксана Павлів —

118-ий Відділ США, Гюстон. На зимовому фестивалі Ольга Стіфенс займалася продажем виробів українського прикладного мистецтва.

118-ий Відділ США, Гюстон. Діти раділи гостинною Св. Миколая.

секретарка, Марта Ушак — касирка, Юстина Ушак — господарська референтка.

Великодній базар відбувся 27-го березня. Цей наш третій річний базар був дуже успішний. Членки Відділу очолювали і брали участь у комітетах, які організували свято Кирила і Методія, що його в липні влаштовують спільно українська, польська і чеська громади. Участь брали — єпископ Іннокентій і римо-католицький єпископ Морковські з Гюстону.

Врочистість ця відзначає вклад праці свв. Кирила і Методія у Східній Європі.

В серпні членки Відділу співпрацювали в організуванні міжнародного фестивалю в Сан Антоніо. Під час літньої і осінньої пори Олена Бурбан вела курс вишивання, організувала висилку пакунків до Бразилії і до Європи та разом з Юстиною Ушак брала участь у сусідньому міському базарі.

Членки Відділу співпрацювали з громадою при органі-

зації церковного пікніку у вересні, а в жовтні справляли осінню забаву. 10-го грудня відбувся перший зимовий фестин. Був він надзвичайний тим, що Елі Кук, як голова декоративного комітету (прикраси) з допомогою Віктора Балабана і приятелів Відділу збудували репліку українського села.

На виставці були — кераміка, різби, писанки, ікони, вишивки. Прозірки показували гостям щоденне українське життя. Стіл, прибраний на Свят-вечір, стояв біля ялинки, прибраної ручно зробленими прикрасами. Під час фестину загоствив до нас св. Миколай і роздав дітям гостинці.

Рік 1984 розпочинаємо з надією на дальшу успішну працю, на збільшення членства, на поширення співпраці з громадою Гюстону.

Оксана Б. Павлів,
секретарка

ДОПИСИ ВІДДІЛІВ І ОКРУГ ПОЦІЛУНОК ПОДЯКИ

Ольга Гнатик дякує Наді Мандрусак за дарунок для суспільної опіки.

O. Hnatiuk thanking N. Mandrusiak for a gift for her social work.

На різдвяній зустрічі 28-го Відділу США сталася неочікувана подія: референтка суспільної опіки Ольга Гнатик

дякує Наді Мандрусак за святочний дарунок на суспільну опіку 28-го Відділу США, в сумі 800.00 дол., Надя Мандрусак передала три чеки на руки референтці, а саме: 250.00 дол. — стипендія до Бразилії; 150.00 дол. — до Європи і 400.00 дол. на ортопедичний візок для 18-літньої Марійки у Польщі, яка через хворобу цукриці втратила дві ноги. Її сестра Дануся, бувша стипендистка, яка тепер вже учителює в українській школі подала нам вістку про нещастя сестри і просила допомогти пристосуватись нещасній дівчині до нових обставин життя. Моїм бажанням було зібрати гроші на ортопедичний візок. І сталося "чудо". Гроші прийшли у святочний час від Наді Мандрусак.

Марійка буде мати ортопедичний візок. Мрія здійснилася! Це зворушило мене до сліз, на цьому місці я дякую Наді поцілунком (як на знімку). Візок ми замовили через українську Медичну Харитативну Службу е. V. Munchen 2 — Dachauer Strase 9/11 W. Germany.

В цій допомогла нам Аня Кравчук — референтка суспільної опіки США.

Для Наді Мандрусак сердешна подяка від усіх членок 28-го Відділу США.

Боже Вас благослови!

Ольга Гнатик,
референтка суспільної опіки 28-го Відділу США

ЮВІЛЕЙ 50-ЛІТТЯ 23-ГО ВІДДІЛУ СУА ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ, ДІТРОЙТ, МІЧ.

Головний стіл зліва: Е. Еваніш, М. Яворська, Г. Дворянин, М. Ясінська, П. Свистун, сестра Анн, сестра Ленер, о. Дмитрій Ковальчик, Крилошанин О. Й. Шарий, голова Л. Петрик, К. Хом'як, д-р Маруся Бек, Р. Дигдало, А. Вокер, Е. Запорожець, Е. Грицай, М. Слупецька, М. Гуменняк.

Восени 1983 р. Відділ відзначив свій "Золотий Ювілей" — 50-ліття свого існування — святковим бенкетом у залі церкви св. Івана Хрестителя. Участь узяли — членство СУА, представники організацій і гості.

Після відспівання гімнів — американського та СУА свято відкрила Люба Петрик, голова 23-го Відділу. Привітала вона всечесніших отців та численних гостей. Коротко розказала історію заснування Відділу та його успішної, довголітньої праці. Відділ засновано під час важкої депресії. Саме ті важкі обставини, стали якби цементом у новій будові. Членки станули згідно до праці, взаємно собі помагали, розуміли потребу вкладу праці, не лише у свою власну організацію, але вкладали вони свій труд та допомагали іншим організаціям, церкві і школі та де того вимагали обставини.

Після 50-ти років існування Відділ записався в історії Дітройту золотими літерами, а труд спрацьованих рук залишився в громаді.

В день ювілею членки пом'янули панахидою та однохвилинною мовчанкою на бенкеті 86 померлих тихих працівниць. Активним членкам зложено подяку за витривалу працю. Молитва, проведена о. крилошанином Й. Шарим, попередила обід. Під час обіду о. крил. Й. Шарий вніс тост-многоліття в честь проводу Відділу та його членок, висловив признання за довголітню працю та побажав витривалости на майбутнє, щоб ще спільно святкувати 75-ліття.

Після обіду К. Хом'як представила присутніх на бенкеті представниць Окружної Управи СУА, голів Відділів та представників організацій і відчитала привіти, які наспіли від різних товариств та організацій. Рома Дигдало, представниця Окружної Управи передала на руки Л. Петрик почесну грамоту для Відділу від Централі СУА. Голова Відділу роздала почесні грамоти членкам—засновницям та заслуженим членкам Відділу за довголітню, невтомну працю у Відділі.

В заключнім слові д-р Маруся Бек, довголітня радна міста Дітройту подала оцінку праці Відділу, заохочувала до дальшого змагу, пропонувала стежити та застосовуватися до змін, шукаючи нових доріг діяльності. Просила посилювати ряди членок новими силами. Вона зложила теж признання членкам за те, що зі своїх доньок зорганізували молодечий Відділ, який дуже успішно працює.

У вокальній частині вечора брали участь бандуристи, батько та донька Назаренки, які розвеселили присутніх в'язанкою народних пісень. Диригент Ципенда заохотив присутніх згадати давні часи старими мелодіями й вся зала залунала веселим співом.

Марія Квітковська, голова СФУЖО передала привіт від очолюваної нею організації та згадала, що праця організованого жіноцтва завершується саме століттям.

Ювілей закінчився молитвою, яку провів о. декан Іван Лазар. Л. Петрик подякувала присутнім за звеличання ювілею, а М. Гуменюк, відспівала сольо: "О, як не любити Тебе, Україно".

У піднесеному дусі присутні закінчили ювілей спільним: "Ще не вмерла Україна", з надією, що:

"Вже час недовгий... зірветься буря,
Рідна стряється земля:
Бажання Ольги у нас сповняться:
Встане Україна вільна!"

За пресову референтку,
Мусій Степанчук

23-ій Відділ СУА складає ширу подяку пану **Назаренкові** і його дочці **Марусі Назаренко** які грали на бандурі і співали на нашому 50-літньому ювілею. З цієї нагоди складаємо 50.00 доларів на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Люба Петрик
голова 23-го Відділу

ЗАКІНЧЕННЯ УЧБОВОГО РОКУ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В КЕРГОНКСОНІ

11-го червня 1983 року в Кергонксоні, Н. Й. школа українознавства відсвяткувала закінчення шкільного року. Свято почалося Службою Божою подяки, яку відслужив о. д-р Богдан Волошин. Отець парох сказав проповідь відповідну до цієї події. Присутні були учні, вчителі і гості-сюзянки. Більшість дітей приступила до Святого Причастя.

Після Служби Божої всі присутні зійшли до церковної залі, щоб святково відзначити кінець учбового року.

Школою українознавства вже від чотирнадцятих років опікується 89-ий Відділ СУА. Школу заснували о. Гузар і Дарія Хухра в 1965 р. Першим управителем школи був о. Любомир Гузар, а після його від'їзду стала Олімпія Васюків, яка пробула на своєму пості 10 років та вклала багато труду у виховання українських дітей.

Далі управляли школою: професор каледжу в Нью-Полтці Володимир Бакум, його дружина Оксана, Дарія Хухра, Ольга Равлюк.

Вчителювали за роки існування школи, крім управителів, такі вчителі: Стефанія Гаврилук, Андрея Олексів, Дарія Горняткевич, Т. Старух з дружиною, Ольга Савчук, Д. Костриюк, Ярослав Яц. Світличкою провадили: Софія Барусевич, Марійка Ганкевич, Емілія Реннер, Стефанія Гаврилук. Вчительками переважно є членки 89-го Відділу СУА. Катехизм викладали отці парохі церкви Пресвятої Трійці.

На початку ходило до школи багато більше дітей, бо й околиці Кергонксону їх було більше. Зменшену кількість учнів пояснюється тим, що є мало доросту. В учбовому 1982-83 році школу відвідувало 23 учні, з них 6 — світличку.

Свято відкрила управителька школи Ольга Равлюк, членка 89-го Відділу СУА, промовою, в якій вона сказала:

"Ми сьогодні зійшлися тут, щоб святочно закінчити наш шкільний рік. Ми вже всі помолилися і подякували Богові за всі ласки, одержані у цьому навчальному році. Деякі з нас скористали більше, деякі менше, але всі щось навчилися і скористали з цієї школи.

Не раз вам є дуже тяжко приходити тут в суботу, коли ваші американські товариші й товаришки мають вільний день від науки. Але я дуже тішуся, що назагал ви всі розумієте, як багато вам треба вчитися української мови, історії, географії і культури..."

О. Равлюк подякувала о. парохів за співпрацю і виготовлення свідоцтв, 89-му Відділові СУА за спонзорування і батькам, які їхали по 30 і більше миль в одну сторону та тратили цілий день чекаючи на дітей, поки вони скінчать науку.

Відзначили учня Володимира Масного. Він був найстаршим в школі та тим не зразився ані його батьки і закінчив школу з успіхом.

Пізніше він та Віктор Кравець, що скінчив школу раніше, здали стейтові іспити з українознавства та дістали по 3 кредити.

Після цього відбувся виступ школярів, яким проводила управителька школи.

У програмі були:

1. "Великодня пісня" — виконав шкільний хор під керівництвом Ярослава Яца.
2. Діти світлички виконали "Зайчикові вакації".
3. Перша кляса віддеклямувала: "За батьків наших".
4. Пісня "А вже весна, а вже красна" — хор учнів.
5. "Ти кохана книжка" — вірш Р. Завадовича виконав Андрійко Кейд.
6. "Малий емігрант" — вірш у виконанні Ярка Костриюка з 6-ої кляси.
7. "Дитяча скарбниця" — оповідання Р. Завадовича прочитала учениця 3-ої кляси Андрея Лебедович.
8. Хор учнів виконав пісню "Весна" (Ку-ку).
9. Учень 6-ої кляси Орест Лебедович продеклямував вірш Маморського "І школі треба вакацій".
10. "Подяка учителям" — пісня, виконав хор учнів при акомпаньяменті Володимира Масного на акордеоні.
11. "В'язанка на українські мотиви" — відіграв на акордеоні В. Масний.

Пізніше учні з кожної кляси відбирали свої свідоцтва. На закінчення в імені 89-го Відділу СУА голова Стефанія Барановська висловила подяку вчителям, батькам і громаді за те, що всі морально і матеріально підтримували школу.

Ольга Денисенко,
пресова референтка

89-ий Відділ СУА. Шевченківське Свято — 1979 р.
UNWLA Br. 89. "Shevchenko Day" — 1979.

ПРАЦАННЯ КАТЕРИНИ КУЗЬМИ з діяльності 28-го Відділу СУА в Ньюарку:

28-ий Відділ СУА в Ньюарку існує вже понад 50 літ і тому то 21-го листопада 1983 р. під проводом голови Емілії Цяпки величаво відсвяткував свій золотий ювілей.

Засновницями 28-го Відділу СУА в 1932 р. були Катерина Кузьма і бл. п. Анна Онишук. Останньо Катерина Кузьма була секретаркою Окружної Управи на стейт Нью Джерзі, а крім того сповняла інші обов'язки. Постійним місцем проживання Катерини був Ньюарк.

З огляду на погіршення стану здоров'я вирішила вона перенестись ближче своїх синів на соняшну Флориду. З цієї нагоди голова Відділу у своєму домі влаштувала прощальну зустріч нашої піонерці.

Дня 22-го вересня 1983 р. в гостиннім домі Емілії і Михайла Цяпків зібрались членки: Ольга Муссаковська, Ольга Гнатик, Люба Єднака, Олія Добош, Наталія Загайкевич, Зеновія Воробець. Прибув також парох УКЦ в Ньюарку о. Михайло Кучмяк. Прибулі зібрались, щоб попрощати запрошену туди Катерину Кузьму й побажати їй здоров'я і всякого добра на новім поселенні. У програмі вечора була вечеря започаткована о. Михайлом молитвою, промова голови й господині дому, яка в імені 28-го Відділу за весь труд праці вложений Катериною Кузьмою протягом 50-ти літ для добра організації, зложила щирю подяку і вручила дарунок. Від Окружної Управи Нью Джерзі прощала Катерину Ольга Муссаковська, а З. Воробець від церковного хору української парафії св. Івана Христителя. Отець парох сказав кілька теплих слів від парафії, а господар дому поділився споминами з сусідського життя.

Цю зустріч закінчила Катерина Кузьма зворушливими словами подяки й обіцянкою, що Ньюарку не забуде й далі лишається членкою Відділу.

Бажаємо їй "Многая літа" і багато сили до дальшої праці для нашої жіночої організації.

З.В.

84-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ, ЧІКАГО

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР "ГАННА ЧЕРІНЬ — МАНДРІВНИЦЯ"

Заходами 84-го Відділу СУА та Українського Інституту Модерного Мистецтва відбувся в Чікаго 10-го грудня 1983 р. літературний вечір "Ганна Черінь — мандрівниця".

Хоч були цього дня в нашому місті ще три інші імпрези, заля Інституту заповнилась любителями мистецького слова.

Програму вечора почала д-р Дарія Маркусь цікавим, обширним вступним словом про авторку, її життєву мандрівку і творчість.

Аналізуючи, між іншим, теперішню ситуацію малого зацікавлення нашої еміграційної спільноти українською літературою, вона висловила кілька тривожних думок — питань.

Композитор Ігор Білогруд від початку програми створив настрої своєю мистецькою грою на фортепіані. Він впродовж вечора часто давав музичне тло до читаних

авторкою репортажів. Були це його власні композиції, твори Володимира Івасюка та інших творців.

Слухачі "мандрували" враз із Ганною Черінь по широкому світі: на острів Таїті, до Марокко, до Скандинавських країн, а також по Америці.

Авторка цікаво і з своєрідним їй гумором розповідала враження з подорожей. Подавала короткі інформації про історію, культуру і розповідала про життя та звичаї відвідуваних нею країн. Розказувала про всякі пригоди, які траплялись їй на мандрівному шляху. Слухачі часто реагували сміхом, бо чули багато дотепних спостережень, веселих коментарів про пережите спільно з чоловіком Степаном Паньковим на мандрівному шляху.

Ганна Черінь читала досконало, з доброю дикцією, що причинилось до успіху її літературного вечора.

Після закінчення програми Ганна Заяць вручила Ганні Черінь китицю квітів і висловила їй щирю подяку, зокрема за написання Свят-Миколаївської п'єси, яка саме була ставлена в Чікаго та за багатий вклад письменниці в нашу дитячу літературу.

Учасники вечора довго гуторили при чайку з виконавцями програми та одержали автографи від авторки на закуплених книжках.

Марія Дорожинська,
пресова референтка

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ

В залі Українського Культурного Центру у Ворені Міч. відбулись 19-го листопада 1983 р. 28-мі за чергою вишивані вечерниці. Влаштовують їх 63-ій і 96-ий Відділи СУА в Ді-тройті. По вечері в 9-ій год., голова 63-го Відділу Марія Зубаль привітала гостей українською мовою, а голова 96-го Відділу Ліда Врублевська англійською. М. Зубаль відчитала привіт від Кир Іннокентія Лотоцького з Чікаго.

Забавою проводили студенти — Уляна Юрків і Дамян Козак, який відчитав гумореску "Гриць Зазуля" Едварда Козака про українців і українську мову. Князівна українського фестивалю Христя-Реня Юзич і Юрій Куций розпочали танці.

Жюрі в складі: Галина Цісарук-Конопада, Оксана Малецька-Казанівська і о. Авраам Мілер ЧСВВ перевели показ вишиваних суконок, блюзок, мужеських сорочок і краваток. З кожної категорії вибрано по три речі. Голосування передано гостям на залі. У висліді вибрано: Люба Скульська — довга суконка, Дарія Хомик-Годфрі — коротка суконка, Данило Дмитрик (Віндсор, Канада) — вишивана сорочка, яку він сам вишивав, Дарія Музичка — блюзка, інж. Юрій Юрків — краватка.

Дуже відрадним явищем було, що на забаву прийшло багато молоді і що четверо з нагороджених, це студенти. Забава ця є все успішною, бо дохід із неї призначений на піддержку Української Середньої Школи.

На забаві були отці з парафії Непорочного Зачаття ПДМ і св. Йосафата і Сестри-вчительки. Окружну Управу репрезентувала Ліда Колодчин. До танців грала знана оркестра "Каменярі",

Пресова референтка, 63-го Відділу СУА

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ділимось сумною вісткою з членами СУА, що 11-го листопада 1983 р. відійшла у вічність проживши 89 літ доволі глибока членка 23-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб **бл. п. Марія Гарбова** з дому **Косенаш**.

Покійна народилася 24-го листопада 1893 р. в селі Солонне Перемиського повіту, в Західній Україні.

До Америки приїхала 18-го листопада 1909 р. до Норд Гемптон, Пенсильванія. 17-го червня 1913 року одружилася з Михайлом Гарбовим. Пізніше вони переїхали до Дітройту, де Бог обдарив їх дітьми, з яких вони виховали семеро (два сини померли).

Покійна вірила в силу організованого громадського життя, стала примірною і жертвенною членкою 23-го Відділу СУА, учащала на імпрези і збори Відділу, любила і дорожила СУА. Належала також до Апостольства Молитви при Церкві св. Івана Хрестителя.

10-го листопада 1981 р. помер її муж, смерть якого пережила дуже болючо. У пам'яті не згасала думка про померших синів.

Все це спричинилось до цього, що Марія чим раз більше почала занепадати на здоров'ю, аж смерть перервала нитку життя і затримала працю щирого, але змученого серця.

13-го листопада відбулась панахида в похоронному заведенні Пітерсон, а 14-го листопада відбувся похорон при численній участі родини, приятелів, членок 23-го Відділу СУА, членок Апостольства Молитви та знайомих. В похоронному заведенні коло

домовини прощала Покійну заступниця голови 23-го Відділу СУА — Ева Грицай, відтак всі спільно помолились за спокій її душі. По похоронній відправі перевезено тіло до церкви св. Івана Хрестителя, де парох О. Крилошанин Шарий відправив Службу Божу і сказав прощальне слово.

Спочила Марія Гарбова на цвинтарі Св. Ядвіги, біля свого мужа.

Після похорону відбулись поминки. До жалібних гостей промовляли, згадуючи Покійну щирим словом, О. Крилошанин Шарий, професор Цепенда та голова Апостольства Молитви — Ігельська.

Залишилися в глибокому смутку чотири сини: Еміль, Волтер, Генри, Михайл, дочка Софія, 12 внуків, 9 правнуків, дві сестри Розалія Лем і Софія Дробіцка у Франції, брат Андрій Косенаш, дальша родина в Америці й Західній Україні.

В пам'ять Покійної донька Софія Гарбова передала 20 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Спи дорога сестро союзанко спокійним сном! Нехай вільна земля Вагінгтона буде Тобі пером.

Управа і членки 23-го Відділу СУА, Дітройт.

Ділимось сумною вісткою з членством СУА, що дня 5-го листопада 1983 р. відійшла у вічність на 91-му році життя доволі глибока членка 26-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб в Гемтремку, Міч. бл. п. **Ева Пиндик** з дому **Олійник**. Покійна народилася в селі Неслихова, повіт Банюнина.

До Америки приїхала в 1912 році до Амстердаму. Одружилася з Василем Пиндиком і з ним переїхала до Дітройту, Міч.

Переїхавши до Дітройту вписалася до 26-го Відділу СУА. Довгі роки належала до господарського комітету, де вложила багато праці. Була доброю і лагідною вдачею, всі любили її і шанували.

Належала також до Сестрицтва при Церкві Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії в Гемтремку, Міч.

Залишила в смутку дочку Марію з мужем, сина Стефана з жінкою, 3 внуки й 2 правнуки.

Членки 26-го Відділу СУА і Сестрицтво взяли участь з відзнаками в панахиді, а під час похоронних відправ тримали прапори СУА і Сестрицтва.

На кладовищі прощала покійну голову Відділу СУА Катерина Кобаса, згадуючи теплим словом про жертвенність і працюватість покійної в СУА.

Спи дорога союзанко! Нехай американська земля буде тобі легкою.

Управа і членки 26-го Відділу СУА, Гемтремк, Міч.

Ділимось сумною вісткою з членством СУА, що відійшла у вічність на 79-му році життя, доволі глибока членка 5-го Відділу СУА в Дітройті **бл. п. Марія Никорук**. Покійна народилася на Україні. Молодою дівчиною приїхала до Америки. Тут вийшла заміж за Івана Никорука. Була щирою працівницею, завжди жертвувала на добродійні цілі.

Залишила у глибокому смутку сина Володимира, синову Мардж і шість внуків.

Нехай американська земля буде їй легкою, а пам'ять про Покійну лишисться між нами!

Управа і членки 5-го Відділу СУА, Дітройт.

62-ий Відділ СУА в Глен-Спей, Н.Й. ділиться сумною вісткою з членством СУА, що в листопаді 1983 року відійшла у вічність бл. п. Пані Матка **Марія Клепарчук**, мама голови Відділу Дарії Сірко. Покійна була членкою 62-го Відділу СУА. Відзначалася великою працюватістю. До останніх днів свого життя жертвувала на різні цілі СУА.

Тяжка хвороба в останніх роках її життя не дозволяла приймати активної участі у всіх працях Відділу.

В пам'ять Покійної складаємо 10 доларів на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюємо щирі співчуття.

О. Лінник — скарбник і членки

62-го Відділу СУА, Глен-Спей, Н. Й.

З жалем повідомляємо членство СУА, що 7-го листопада 1983 р. по короткій недужі відійшла у вічність членка 23-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб **бл. п. Анастасія Королишин**, проживши 88 літ.

Покійна народилася 1-го січня 1895 р. в родині Григорія і Юлії Королишинів у селі Богатківці, повіт Бережани, Західна Україна.

До Америки приїхала в 1913 р. до свого батька, який був тоді дяком і диригентом церковного хору в парафії Елмайра, Н. Й.. Молоденька Настя зразу включилась у церковне і громадське життя. Належала до хору, виступала на сцені у різних виставах. Коли батько міняв місце проживання і праці, переїжджала з ним і Настя.

В 1934 р. батько повернувся до родини в Україну, а Настя перенеслась жити до Чикаго. Тут вступила до Жіночої Сотні при Організації Січовиків.

В 1937 р. переїхала на постійне проживання до Дітройту, до своїх кузинок. Працювала швалею у фабриці. Вступила до 16-го Відділу СУА, в якому 12 літ була протоколярною секретаркою.

В 1955 р. перейшла до 23-го Відділу СУА і тут продовжала працю в організації. Довгі літа була пресовою референткою, дописувала до "Нашого Життя". Чотири роки була протоколярною секретаркою.

Покійна любила і шанувала наші традиції і звичаї. Написала сценку "Свят-вечір в Україні", яку кілька разів ставлено на сценах 23-го і інших Відділів СУА. Їздила з доповідями до других Відділів, передплачувала "Наше Життя" від його появи до останніх днів свого життя.

В часі Другої світової війни включилась у працю Українського Відділу Американського Червоного Хреста, де сповняла кілька літ функцію протоколярної секретарки. Була членкою СФУЖО, передплачувала журнал "Українка в Світі".

В 1975 р. наділено її грамотою за працю в СУА.

Невблаганна смерть перетяла нитку її життя і Вона відійшла від нас, але пам'ять про її добрі діла буде жити завжди між нами.

Панахида відбулась 8-го листопада в похоронному заведенні

Градовського. 9-го листопада відбувся похорон при участі родини, членок СУА і знайомих. Прощала Покійну голова 23-го Відділу Люба Петрик. Після похоронної відправи перевезено тіло до церкви Св. Івана Христителя.

Службу Божу за спокій душі Покійної Анастасії відправив о. Дмитрій Ковальчик, який сказав прощальне слово. Відтак тлінні останки відправлено на цвинтар Гренд Ловн. Поминки відбулись в ресторані "О. Кай". Промовляли о. Д. Ковальчик, від 23-го Відділу СУА К. Хомяк і С. Гудзінська, від родини кузинка Марія Блащук та її дочка Сильвія Блащук. Всі вони згадали про добрі діла Покійної в громаді, в СУА, в родині.

Покійна оставила в глибокому смутку двох братів Василя і Івана в Україні, дві кузинки в Дітройті Соноу Кафілу і Марію Блащук, кузина Михайла Будника в Каліфорнії та дальшу родину в Америці й Україні.

В пам'ять Покійної дочки кузинок передали 15 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Спи, Дорога Сестро Союзянку, нехай вільна земля Вашингтона буде Тобі пером.

Членки 23-го Відділу СУА, Дітройт.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марії Никорук** зложили на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **38.00 дол.** членки 5-го Відділу СУА у Дітройті:

по 2.00 дол.: Е. Барнич, М. Ворек, Н. Войтович, Н. Гамера, Т. Гринчук, А. Добрянська, В. Завойська, М. Івасюк, Е. Климишин, Т. Кушнір, О. Кузак, М. Матраль, Е. Ониськів, А. Підлїтейчук, К. Прихїтко, К. Сосновська, П. Стетків, М. Тухлинович, Н. Ферко.

У світлу пам'ять **Романа Будзяка**, мужа нашої членки **Евгенії Будзяк** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложили **75.00 дол.:**

20.00 дол.: Геня Будзяк;

по 10.00 дол.: членки 63-го Відділу СУА, Мирослава Бєнєвич, Марія Волощук, Оля Нахвостач, Володимир і Геня Головаті;

5.00 дол.: Маруся Богай.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Дарії Данилюк** на сиротинець у Бразилії зложили:

по 50.00 дол.: Святослава і Орест Менцінські, Іванна і Володимир Прїтоцькі;

30.00 дол. Олександра і Корнель Бородайки;

по 25.00 дол.: Лїдія і Богдан Крамарчуки, Марта і Юрій Менцінські, Оксана і Євген Тиханські.

Разом: 205.00 дол.

У пам'ять мого дорогого і незабутнього мужа **Міколя Савицького** складаю на Стипендійну Акцію в Бразилії 200.00 дол. через 64-ий Відділ СУА,

Дружина Марія

Замість квітів на свіжу могилу **Олександра Самбірського**, дорогого і незабутнього сина подружжя Люсі і Степана Самбірських на Пресовий Фонд "Нашого Життя" складають 26.00 дол.,

Членки 77-го Відділу СУА

ім. Алли Горської, Чикаго

У пам'ять мого батька **Михайла Жовніра** і в пам'ять **батьків мого чоловіка Ольги і Михайла Бачинських** складаємо 100.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" і 100.00 дол. на Український Музей,

Марта і Андрій Бачинські

Замість квітів на свіжу могилу дорогої і незабутньої **бл. п. Лїдії Кузик** складаємо 50.00 дол. на сиротинець у Бразилії,

Ольга і Ярослав Чипаки

У пам'ять моєї дружини **Софії** (†19-го січня 1979 р.) та **доні Надії** (†4-го лютого 1979 р.), моїх незабутніх співтоваришок життя в п'яту річницю їх смерті пересилаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 50.00 дол.

проф. д-р інж. Петро Зелений

У пам'ять моєї найдорожчої і незабутньої **Дружини бл. п. Мирослави Притули** замість квітів на могилу складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" і 25.00 дол. на Український Музей,

муж Василь Притула

Замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої Мами **бл. п. Марії Никорук** членки 5-го Відділу СУА, складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

син Володимир Никорук з дружиною і дітьми

У пам'ять моєї найдорожчої і незабутньої Мами **бл. п. Мирослави з Зінюків Притули** складаю 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку та 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

д-р Христина Притула Кузьмович

У пам'ять моєї улюбленої вчительки **бл. п. Климентини Кульчицької** складаю 25.00 дол. на суспільну опіку 24-го Відділу СУА і 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя",

Ірена Пасічинська-Левицька

У третю болючу річницю смерті мого незабутнього мужа **бл. п. Петра Гордійчука** пересилаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Марія Гордійчук

Замість квітів на могилу **бл. п. Мотрі Климишин** пересилаємо 20.00 дол. на Стипендійний Фонд СУА, а опечаленій Родині висловлюємо щирі співчуття,

Василь і Евдокія Барничі

У другу болючу річницю смерті моєї незабутньої **Дружини бл. п. Віри Сушків** складаю 250.00 дол. на Стипендійну Акцію СУА і 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Володимир Сушків

У добру пам'ять моєї Мами **бл. п. Ольги Служ**, пересилаю передплату на журнал "Наше Життя" для "Бабусі",

Ярослава Панчук

У пам'ять найдорожчої моєї Матері **бл. п. Ольги Фацієвич** складаю 15.00 дол. на журнал "Наше Життя" для "Бабусі" через 20-ий Відділ СУА,

Марія Харина

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої приятельки **бл. п. Софії Савчук**, складаємо 15.00 амер. дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Її опечаленій синовій — пані Марті й улюбленому внукові Адріанові та Родині пересилаємо найщиріші співчуття,

Наталя і Михайло Клецорі

З приводу смерті **бл. п. Стефанії Гаврилук** матері п. Марії Комар складаємо 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя". Родині покійної висловлюємо наші щирі співчуття,

Люба і Іван Мокії

У пам'ять **брата Олександра**, який загинув у большевицькій тюрмі в 1941 році у Львові складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол.,

Соломія Дроздовська

Замість квітів на свіжу могилу **Анастасії Королишин**, довгі роки членки Союзу Українок Америки складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Василина Марфей

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марії Пастернак** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Анна Гачкевич

У пам'ять **бл. п. Стефанії Гуцапюк** складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол.,

Текля Гусяк

Замість квітів на свіжу могилу **Василя Гордишинського** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Наше Життя",

Ірена Коханевич-Цапар

Замість квітів на свіжу могилу моєї краянки **Кіри Ско-робогатої** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Наше Життя",

Ірена Коханевич-Цапар

Замість квітів на свіжу могилу проф. **Михайла Васькова** жертвуємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол. Пані Олімпії і Родині висловлюємо щирі співчуття,

Ольга й Іван Денисенки,
Кергонксон, Н.Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Замість квітів у пам'ять **бл. п. Ірини і Василя Кульчицьких**, наших батьків, складаємо 1000.00 дол. на потреби Українського Музею в Нью-Йорку,

д-р Богдан і Ольга Фараонові

У пам'ять **бл. п. Юрія Чорного** складаю 300.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Н. Н.

Замість квітів на могилу нашої найдорожчої мами і бабуні **бл. п. Дарії Данилюк** зложено на різні цілі, в тому 270.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку. Збірку перевів Миролуб Лозинський. Жертви зложили: **60.00 дол.** — Лідія, Оксана і Любомир Крушельницькі; **по 50.00 дол.** — Нестор Данилюк, працівники Українського Музею; **по 25.00 дол.** — Святослава і Орест Менцінські, д-р Нестор і Ніля Сендзіки; **20.00 дол.** — Оксана і Іван Микитини з дітьми; **по 10.00 дол.** — Ярослава і Ярослав Лабки, Романа Мицик, Марія і Орест Мицики, д-р Теодозій і Дарія Самотулки. **Разом — 270.00 дол.**

У пам'ять моїх Дорогих Батьків **бл. п. Івана і Станислави Гребеняків і Брата бл. п. Романа** складаю пожертву в сумі 250.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку,

д-р Ірена Гребеняк

Як нев'янучий вінок на далеку могилу мого дорогого товариша юних літ, **св. п. покійного композитора Кос-Анатольського** складаю 250.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Роман Чорнобіль з дружиною Анною

Складаю в пам'ять мого незабутнього мужа **бл. п. інж. Богдана Рака** 250.00 дол. на цілі Українського Музею,

Оксана Рак

У пам'ять моєї дорогої жінки складаю 100.00 дол. на потреби Українського Музею в Нью-Йорку,

Михайло Головей

У пам'ять мого сина **бл. п. Андрія Афтаноса** складаю 100.00 дол. на Український Музей,

Ольга Червінська

В другу болочу річницю смерти мого дорогого мужа **бл. п. Петра Волошина** складаю 100.00 дол. на Український Музей,

Александра Волошин

В 30 річницю смерти мого чоловіка **бл. п. Никифора Гаврилюка** складаю 100.00 дол. на Український Музей,

Ольга Н. Вареля

100.00 дол. складаємо в пам'ять дорогого нам мистця **сл. п. Петра Андрусєва,**

Анна і Роман Байляки

У пам'ять **бл. п. Ярослави Левицької** 100.00 дол. на Український Музей зложили,

Олександр і Гелен Шляфер

Замість квітів на могилу **бл. п. Стефанії Бах**, бувшої членки 47-го Відділу СУА зложили на Будівельний Фонд Українського Музею: **50.00 дол.** — Юрій Кузів, **10.00 дол.** — Тетяна Мотика; **по 5.00 дол.** — Тамара Гривнак, Марія Липак, Марія Костів. **Разом — 75.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Кіри Скоробогатої** складаємо у її пам'ять 50.00 дол. на Фонд Українського Музею в Нью-Йорку,

д-р Ю. і А. Барановські

Складаємо 50.00 дол. на Український Музей замість квітів на могилу **бл. п. Дзвінки Пачовської Вороняк**, що померла в Вашингтоні 4-го листопада 1983 р.,

Лідія й Осип Оришкевичі

Ми втратили довголітню членку Відділу **бл. п. Ольгу Осецьку**. Замість квітів на свіжу могилу пересилаємо на Український Музей через 47-ий Відділ СУА **46.00 дол.**, які зложили членки: **по 5.00 дол.** — Ірина Руснак, Марія Лешишин, Іванна Мартинець; **4.00 дол.** — Ірина Гафткович; **3.00 дол.** — Марія Крамарчук; **по 2.00 дол.** — Анна Сохоцька, Марія Стасів, Дануся Тарнавська; **1.00 дол.** — Анна Капітан. Приятелі: **по 5.00 дол.** — Меля Дмитрів-Боднар, Євгенія Колцьо, Григорій Тригула; **2.00 дол.** — Євгенія Чернописька.

Вічна їй пам'ять!

**Управа 47-го Відділу СУА,
Рочестер, Н. Й.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Кіри Скоробогатої** складаємо на Український Музей 25.00 дол., а Родині висловлюємо глибокі співчуття,

д-р Остап і Віра Тершаківці

У пам'ять мого мужа **Миколи Іваницького** в другу річницю смерти складаю 25.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,

дружина Сальвіна

Замість квітів на могилу **бл. п. Кіри Скоробогатої** складаємо 50.00 дол. на Український Музей,

Орест і Лідія Біловуси

Замість квітів на свіжу могилу **св. п. Богдана Берези** складають на Український Музей: **20.00 дол.** — Олег і Уляна Омеїнські, **10.00 дол.** — Зеновія Білас. **Разом 30.00 дол.**

У пам'ять незабутнього дорогого швагра **бл. п. д-ра Василя Вергуна**, складаю 20.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,

Магдаліна Квас

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Наталії Давибіди** складаємо 10.00 дол. на Український Музей,

Марія Турко з родиною

У пам'ять незабутньої нашої першої голови **бл. п. Ольги Фацієвич** у п'ятнадцяту річницю її смерти складає 50.00 дол. на Український Музей через 20-ий Відділ СУА,

Гурток Книголюбів ім. Н. Королеви у Філадельфії

Складаю на Український Музей у пам'ять моїх синів **Богдана і Володимира**, 20.00 дол.,

Р. Бакай

Замість квітів на могилу **бл. п. К. Скоробогатої** зложила пожертву на Український Музей в Нью-Йорку 25.00 дол.,

Українська Народна Школа, Атланта, Джор.

Замість квітів на свіжу могилу нашої товаришки **Дзвінки Пачовської-Вороняк** зложили **по 15.00 дол.:** Віра Ортинська, Іванка Яворська, Іванка Хамуляк; **по 10.00 дол.:** Люба Чайківська-Парубчак, Оля Гаєцька.

Замість квітів на могилу **св. п. Богдана Берези** складають на Український Музей **50.00 дол.** — Теодор Яхвій; **25.00 дол.** — Іван і Стефанія Чорні; **20.00 дол.** — В. і Л. Колодчини.

Замість квітів на могилу **бл. п. Романа Пурія** складаємо 10.00 дол. на потреби Українського Музею,,

Ольга і Аркадій Трачуки

Складаю 10.00 дол. на потреби Українського Музею в пам'ять моїх батьків **Марії й Антона Купчаків,**

Анна Купчак

Замість квітів на свіжу могилу мого кузена **бл. п. інж.-доц. Романа Кобринського** складаю 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Марія Ржепецька

В пам'ять незабутнього брата **Володимира Лонкевича**, який помер у Тифлісі, складаю на Український Музей 30.00 дол. через 47-ий Відділ СУА, Рочестер, Н. Й.,

Наталя Гуран

УВАГА!

УВАГА!

Просимо дописувачів, тих, що присилають датки на різні цілі подавати виразно імена і прізвища, в обох мовах. Найкраще було б писати на друкарській машинці.

РОМАН ЗАВАДОВИЧ

КРИЧУ — МОВЧУ

Ілюстрація Юрія КОЗАКА

На санках з гори в долину
По снігу я лину-лину,
Наче птах лечу-лечу
І на радісах кричу.

По дорозі кучугура,
Трохи біла, трохи бура —
Я ж лечу, аж тремчу
І на радісах кричу.

Раптом гуп! — аж заскрипіли
Саночки з усеї сили,
Я ж по шию в сніг лечу,
Та сміюся ще, кричу.

Сніг у роті, в носі, в ушах,
Сніг за ковніром кожуха —
Ой, доходить до плачу,
Я вже більше не кричу —
Я — мовчу...

Веселка. Лютий, 1964.

ГРИЦЬКО БОЙКО

ДРУГЕ МІСЦЕ

— От я біг на лижнім кросі, —
Не віддыхаюсь і досі!
Друге місце я зайняв,
І татусь мене обяв...

— Ну, а бігло ж вас багато?
— Бігли вдвох ми: я і тато!

лижний крос — лещатарський біг (перегони) на далеку відстань з природними перешкодами (cross — country skiing ski racing).

Пояснення: *Кучугура* — сніговий намет (heap of snow); **тремтіти** — трястися, дрижати (to tremble, shiver, quiver).

ДОБРИЙ СХОВ

схов — схованка, сховище (shelter); *хуртовина* — сніговий, снігова буря, метелиця (snow-storm); *дупло* — порожнє спорохніле місце в дереві (hole of rotten tree); *щулити вуха* — притискати вуха до голови (to lower ears).

ДОБРИЙ СХОВ

Хуртовина. Лютий вітер
Колихає мерзлі віти...
Де подітись? Де зогрітись?..

Поспішає мишка в нору.
Заховався жук під кору.
У затишному дуплі
Вивірка живе в теплі.
Зайчик — як уже там міг —
Під пеньком приліг у сніг.
Жабки у ставку давно
Деся зарипися на дно...

Навіть киця-воркотуха
У кімнаті щупить вуха
І взяла собі за звичку
Грітися... у черевичку!

Як то добре, хто знайшов
Від морозу теплий схов!

6 грудня 1957
"ВОЛОШКИ", 1969
МИКОЛА ЩЕРБАК

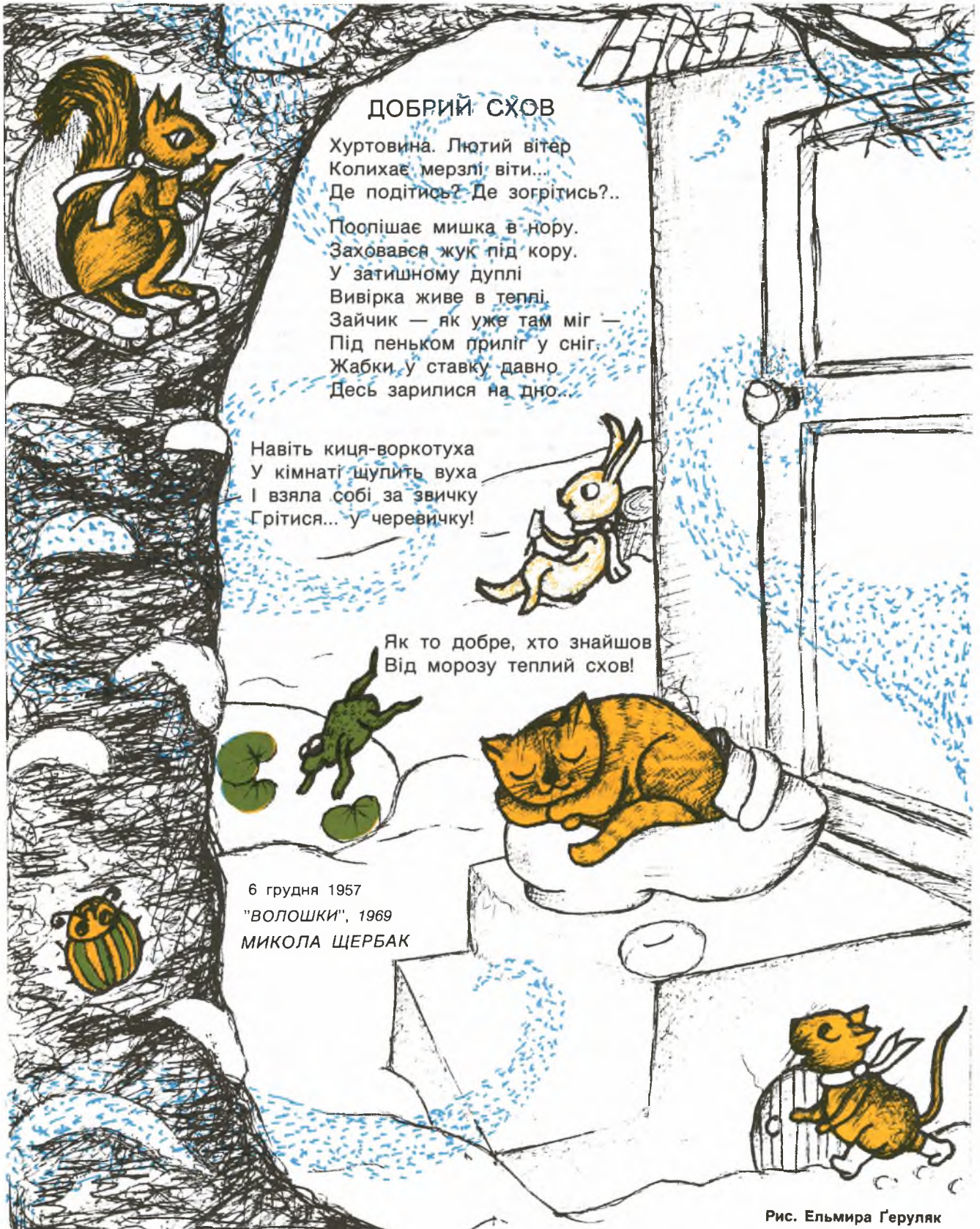

Рис. Ельмира Геруляк

ДАТКИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД 1983 Р.

250.00 дол.:

64-ий Відділ — New York

200.00 дол.:

Округа — Chicago, Ill.

По 100.00 дол.:

102-ий Відділ — Muster, Indiana
31-ий Відділ — Wisc. Dells, Wisconsin
78-ий Відділ — Washington, D.C.
92-ий Відділ — Manville, New Jersey
93-ий Відділ — Hartford, Connecticut

60.00 дол.

76-ий Відділ — Warren, Michigan

по 50.00 дол.:

28-ий Відділ — Newark, New Jersey
Сердюк, Людмила — Trenton

по 30.00 дол.:

Надя Костик — Nyack
89-ий Відділ — Kerhonkson
Стефа Порайко — Los Angeles

по 25.00 дол.:

55-ий Відділ — Hollywood
Марян Коць — N.Y.
Марія Душник — New York
20-ий Відділ — Philadelphia
Марія Посмітюх — Seattle
Хр. і Т. Кузьмович — New York
Марія Наркач — Lorrain

22.00 дол.:

Марія Іскало — Buffalo

21.00 дол.:

Пелягія Кучкуда — Brick Town

по 20.00 дол.

31-ий Відділ — Wisconsin Dells
Володимир Сушків — New York
Татяна Вацк — Chicago
Галина Павлів —
І. Паласківська — Harrisburg
Надія Мандрусак — South Orange
Галина Коленська — Downers Grove

по 15.00 дол.:

5-ий Відділ — Detroit
Марія Юзефович — Chicago
Ольга Гной — New York
89-ий Відділ — Kerhonkson
Лена Іваницька — New York
Стефанія Савка — Jackson Heights
Членки 47-го Відділу — Rochester
Марія Мочола — New York
Ольга Коропей — Ormond Beach

13.50 дол.:

83-ий Відділ — New York

по 10.00 дол.:

Зоя Когут — Australia
76-ий Відділ — Warren, Mich.
Оксана Полон — Rochester
Емілія Павлук — Chester
Лідія Кий — Chester
Соня Мельник — Chester
Марія Карман — Chester
Олена Горбова — Chester

Любомир Коцюба — Chester
Ірена Легколай — New York
Марія Левицька — Chicago
Дарія Стасюк — Kerhonkson
Магдалина Квас — Kerhonkson
Надія Мандрусак — South Orange
М. Мулькевич — Baltimore
Александра Терпецька — Newark
Ольга Соболь — Chicago
Анна Рак — Astoria
Александра Шуст — Bridgeport
Олена Сацюк — San Jermain
Марта Ярош — Kinnelon
Ольга Харитончак — W. Hartford
Люба Кусь — Edmonton
Олена Небожук — Edmonton
Лавра Полон — Rochester (?)
Ольга Стеткевич — Hartford
3-ій Відділ — Texas
26-ий Відділ — Detroit
Марія Кознарська — Hunter
Марія Погорецька — Jersey City,
Софія Барусевич — Kerhonkson
Стефанія Повалячек — Titusville,
Фалина Кульчицька — Hemtramk,
Ю. Нестерович — Washington
Тамара Наболотна — Venice, Fl.
Марія Івасиків — Huntsville
Анна Ляхович — New York
Гелен Картанюк — Brenna
А. Заброцький — Lansing
Марія Дицьо — Lewiston
Я. Фонтана — Bethesda
Марія Бакумченко — Chester
Ірена Керат — Bronx
Анна Кульчицька — Chicago
Алекс Кирнз — Lexington
Ірена Заяць — E. Hanover
Серафима Кержинська — New York
Ольга Кикрулос — Wharton
Іванна Блага — Rochester
Параскевія Сірокринська —
Константина Дуб — Piscataway
Марія Витвицька — New Haven
Параска Олексюк —
Лідія Кучерська — Brooklyn
Катерина Каленяк — Washington
М. Гребеняк — Londonville
Ольга Денисенко — Kerhonkson

8.00 дол.:

Дарія Тимош — Parma

по 7.00 дол.:

Марта ДеБлін — Stocktown
Стефанія Пушкар — Philadelphia
М. Спіак — Scarborough

6.00 дол.:

Олена Мудра — Rochester

по 5.00 дол.:

Ельга Дмитрів — Parma
Іванна Федик — Cheltenham
Стефанія Фур — Parma
Ольга Плаксі — Westlake
М. Станберг — North Park
Марія Черешна — Columbia
Параска Олексюк — Philadelphia
О. Боевич — Chicago
Наталія Лисенко — Pittsfield
Марія Гладка — Newark

Віра Мазяр — Maplewood
Теодозія Депутат — Buffalo
Марія Франко — Cleveland
Анна Леник — Chicago
Евгенія Новаківська — Philadelphia
Рома Опалевич — Toronto
Лідія Гладишевська — Canada
І. Прийма — Toronto
Юліяна Гробельська — Kenoha
Марія Горук — Montreal
Марія Когут — Mississauga
106-ий Відділ — Connecticut
Анна Микита — Chester
Галина Моренко — Chester
Анна Візняк — Chester
Тамара Рац — Chester
Тамара Возьна — Chester
Марія Венчак — Chester
Анна Сарахман — Chester
Анна Мінчак — Chester
Володимир Александер — Chester
Лідія Грабова — Chester
Марія Кобиринка — Chester
Теодозія Пастушок — Chester
Марія Ключка — Chester
Серафима Рондовська — Chester
Володимира Михайлів — Chester
Роман Кізюк — Chester
Анна Столарська — Omaha
М. Крижанівська — Rochester
Евгенія Кольцьо — Rochester
М. Івахів — Jenkintown
Неоніля Кліш — Philadelphia
Софія Ліщинська — Philadelphia
Стефанія Лукомська — Kerhonkson
Марія Смішкевич — Kerhonkson
Олена Мартинюк — Ohio
Зінаїда Левицька — Woodhaven
Надія Карачевська — Yonkers
Надія Зінкевич — Baltimore
Ірена Моцюк — Bronxville
Ольга Боба — Fort Lee
Віра Мазяр — Maplewood
Галина Артех — Hartford
Катерина Бук — Hunter
Ольга Лушняк — Chicago
Ірена Левчук — Philadelphia
Неоніля Кузик — Chicago
Стефанія Цегельська — St. Petersburg
Анна Курилко — Syracuse
Дарія Самотулка — Princeton
Оксана Васирина — Lakewood
Евгенія Боднарук — New Haven
Марія Кузьма — Venice
62-ий Відділ — Glen Spey
Ірена Гребеняк — Loudouville
Ярослава Панчук — Chicago
Ярослава Фурманюк — Chicago
Віра Томків — Allegheny
Оксана Рак — Long Island
Ярослава Крижановська — Kerhonkson
Олена Папіш — Detroit
Богданна Михайлів — Bethlehem
Марія Несторенко — Lorrain
В. Якимчук — Kew Garden
Катерина Кобаса — Hamtramck
Василина Марфей — Hamtramck
Зеновія Камінська — Detroit
Марія Скробах — Chicago
Марія Борковська — Yonkers

Мирослава Наливайко — Lester Prairie
 Надія Бігун — Maplewood
 Ксеня Луцька — Woodside
 Марія Мацюк — Berlin
 Стефанія Зварун — Canton
 Корнелія Соболев — Hartford
 Ольга Денисенко — Kerhonkson
 Євгенія Новаківська — Philadelphia
 Ольга Жевко — Hartford
 Ірена Діп — Farmington
 Марія Голуб — Kalamazoo
 Стефанія Надрара — Silver Springs
 Марія Гуцал — Palantine
 Анна Федерко — Warren
 Ірена Жерант — W. Hartford
 Любомира Федорко — Detroit
 Оріся Гарасовська — Chicago
 Ольга Амброзьяк — Minneapolis
 Ольга Голян — Albany
 Пелагія Матишин — Chicago
 О. Морган — Macedonia
 Ольга Мицик — Chicago
 Анна Парубченко — Lawrenceville
 Л. Нагнибіда — Irvington
 Ельса Шлясиків — Rutherford
 Дарія Івахів — Chicago
 Анна Стельмах —
 Александра Раковська — Jamesville
 Ольга Пелех — Hamburg
 Анна Березовська — Astoria
 С. Зизномірський — Dalton
 Марія Війтик — Phoenixville
 Ірена Чуміловська — Scenectady
 Ірена Балюта —
 Ярослав Крижанівська — Kerhonkson
 Марія Стефанишин — Kerhonkson
 Анна Капітан — Rochester
 Люба Тимчук — New York
 Віра Томків — Allegheny
 Наталія Домарацька — Bayonne
 Ольга Гафткевич — Hartford
 Теодора Пришляк — New Jersey
 Павлина Камінська — Wilmetta
 С. Левицький — McAdoo
 Сердюк-Коломінська —
 Ольга Ценко — Hartford

по 4.00 дол.:

А. Сокальська — Hartford
 Ф. Баландюк — Hartford
 Богданна Присташ — Downes Grove

по 3.00 дол.:

Дарія Витанович — Berkeley Heights
 А. Кравчук — Parma
 Ніна Сеньків — Hanover
 Катерина Лепак — Miles
 М. Ясінська — Dearborn
 Людмила Сердюк — Trenton
 Ольга Карван — Philadelphia
 Ірена Процик — Hot Springs
 Ірена Назаревич — Chester
 Ольга Вейба — Chester
 Галина Микита — Clifton
 Ольга Дубик — Hamilton
 Ольга Баранюк — Kerhonkson

по 2.00 дол.:

Катря Василькевич —
 Катря Кашубинська — Parma
 Ярослав Кикіль — Hartford
 Надія Гадзевич — Yorkstown

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

Марта Караман — Lansdale
 Анна Ваславська — Forest Hills
 Марія Васьків — Elmwood
 Іванна Гамуляк — Irvington
 Юлія Огура — Syracuse
 Віра Кліш — Philadelphia
 Антонія Вертишин — Syracuse
 Анна Бекерська — Utica
 Олена Дика — Bronx
 Валентина Журківська — Warren
 Олена Лобуш Кастел — St. Louis
 Л. Цегельницька — Vancouver
 Маргарета Вольнер — Chester
 Руть Галько — Chester
 Мері Дмитрусь — Chester
 Анна Бугаєвська — Chester
 М. Семячук — River Forest
 Н. Желєхівська — Trenton
 Анна Завіяка — Silver Springs
 Люба Климкович — Wheaton
 Лідія Захарків — Rochester
 Марія Савчак — New York
 М. Кривокульська — Elizabeth

по 1.00 дол.:

Уляна Терлецька — Chicago
 Стефанія Терлецька — Oakland
 М. Семячук — River Forest
 Марія Глинська — Danville
 С. Джиджур — Philadelphia
 Анна Курилко — Darien
 Галина Гаврилук —
 Павлина Різник — Mineral Springs
 Ст. Серант — New York

Т. Дорошенко — Philadelphia
 Іванна Кордуба — Detroit
 Мирослава Белей — New Haven

Жертводавці на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", які склали свої пожертви як: подяки, побажання, привіти чи "замість квітів" є проголошувати кожного місяця,

Щиро дякуємо

Іванна Ратич,
фінансова секретарка

79-Й ВІДДІЛ СУА, БОСТОН

Річні загальні збори Відділу відбулися 9-го жовтня 1983 р.

Вибрано управу в складі: голова — Таня Давінійон, заступниці голови — Таня Смолинська, секретарка — Марія Турко, касирка — Ольга Федорів.

Референтки: культурно освітні — Ірина Луців, Оксана Пясецька, суспільної опіки — Наталія Миколаєвич, Люся Чайківська, господарські — Іванка Кагн, Ольга Турчин.

Контрольна Комісія: Тамара Орловська, Таня Витвицька.

Марія Турко,
секретарка

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined — by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U. S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокі число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U. S. A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N. J., 07011

©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

*"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and at additional
mailing offices" Return to "Our Life" Magazine, (USPS 414-660)
108 Second Ave. New York, N. Y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED
ISSN 0740 — 0225
INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING*

*"Калина з вишеньками" взір уставки жіночої сорочки. Внизу взір на долину рукава жіночої сорочки.
Село Угринів — Сокальщина. Зі збірки Ірини Кашубинської. Рисувала Ольга Трачук. Вишивати
чорною ниткою.*